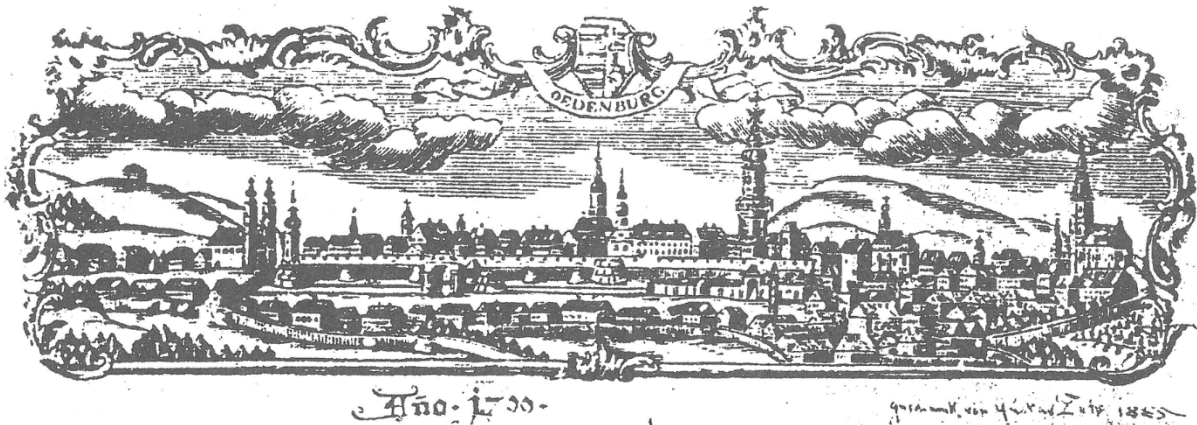

Soproni Egyetem Erdőmérnöki Kar

A 2024-ben tiszteletdiplomában részesült
erdőmérnökök rövid szakmai életrajza

Sopron
2024

„Tiszteld a múltat, hogy érthesd a jelent, és munkálkodhass a jövőn.”
(Széchenyi István)

Lectori Salutem

Tisztelet az Olvasónak!

Nagy megtiszteltetés az Erdőmérnöki Kar részére, hogy üdvözölhetjük Önöket ezen a különleges napon, amikor megünnepeljük és tiszteletünket fejezzük ki azok előtt, akik 50, 60, 65, 75 évvel ezelőtt tettek szert erdőmérnöki diplomájukra intézményünk falai között.

Az Önök által elért mérföldkövek nem csupán egyetemi eredmények, hanem az elhivatottság, a szorgalom és a kitartás kifejeződései. Önök, mint tiszteletdiplomások, az egyetemünk büszkeségei, akik hűségesen képviselik értékeinket és hagyományainkat.

Önök mindannyian olyan példaképek, akiknek élettörténete és sikerei inspirációt jelentenek mindenkinek az egyetemi közösségünkben. Az Önök példája arra ösztönöz bennünket, hogy folytassuk az elkötelezettséget, a tanulást és a fejlődést, és higgyünk abban, hogy minden akadály legyőzhető.

Ezen a különleges napon megállunk egy pillanatra, és ünnepeljük az Önök által elért hatalmas sikereket. Kívánunk további békés éveket, élvezzék a tanárok, diáktársak és az egész egyetemi közösség elismerését.

Gratulálunk Önöknek az elérhetetlennek hitt célok eléréséért, és köszönjük, hogy továbbra is részei vagyunk életüknek és emlékeiknek.

Sopron, 2024. július 10.

Dr. Heil Bálint
az Erdőmérnöki Kar dékánja

A SOPRONI EGYETEM ERDŐMÉRNÖKI KARÁNAK TISZTELETDIPLOMÁSAI 2024-BEN

GRÁNITOKLEVÉLBEN RÉSZESÜLŐ RUBINOKLEVELES ERDŐMÉRNÖKÖK

Prof. dr. Csesznák Elemér Fúják József

RUBINOKLEVÉLBEN RÉSZESÜLŐ VASOKLEVELES ERDŐMÉRNÖKÖK

Prof. em. dr. h.c. dr. Bondor Antal Gyenizse Antal Dr. Rumszauer János
Fuchs György Lóránt Lajos Juhász Tibor György Dr. S. Nagy László

VASOKLEVÉLBEN RÉSZESÜLŐ GYÉMÁNTOKLEVELES ERDŐMÉRNÖKÖK

Dr. h. c. dr. Bariska Mihály Kiss János Poprádi László
Für Károly Lakatos József Ravai János
Jákóy Endre (András Géza) Nagy József Antal Rónay Sándor
Kalmár Lajos Nyers Ferenc Skerlanitz Sára
Kiss Gyula Károly Dr. Nyulász István Szamosi Gábor

GYÉMÁNTOKLEVÉLBEN RÉSZESÜLŐ ARANYOKLEVELES ERDŐMÉRNÖKÖK

Balsay Miklós Zsilvölgyi Lászlóné Juriss Éva Rakk Tamás
Béres Sándor Dr. Lenár György Schrödl László
Bihari László György Lovász László Sóskuti György
Buliczka János Marsovszky István Szabó Péter
Fehér István Móró Ferenc Tutunzisz Tomasz
Halász Tibor *Dr. Göttliné Orbán Róza* Dr. Várhelyi József
Horváth Gyula Pete István Dr. Visy Géza
Höbör Árpád Popovics Mihály Wágner Tibor

ARANYOKLEVÉLBEN RÉSZESÜLŐ OKLEVELES ERDŐMÉRNÖKÖK

Árvai István Kiss József Pintér Zoltán
Bodor László Kökény István Sipos Péter Tamás
Faludi József Dr. Krassay László Dr. Somogyvári Vilmos
Fehér Valéria Lancsák Lajos Vinczéné Szabó Anna-Mária
Fekete Andor László Dr. Madas Katalin Dr. Szörényi László
Géczy Béla Molnár István Tátrai Tibor
Gyuga Ottó Papp Miklós Tokodi László
Hartdégen Mátyás Csincsné Papp Zsuzsanna Tóth István
Lángné dr. Jereb Katalin Pál Gyula Vándor Gábor
Kauzli Dezső Pálffy Sándor Voloscsuk Antal

Gránitoklevélben részesülő rubindiplomás erdőmérnökök, akik a Magyar Királyi József Nándor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem, Bánya-Kohó- és Erdőmérnöki Karán végeztek 1949-ben

Prof. dr. Csesznák Elemér

Oklevél száma: 392; kelte: 1949. február 14.

A diploma megszerzését követően a Kiskunhalasi Erdőgondnokságon erdőművelési előadóként, majd üzemegység-vezetőként dolgozott. Ezt követően a Bács- Kiskun megyei Erdőgazdasági Egyesület műszaki osztály vezetőjének nevezték ki Kecskemétre. Az Egyesülés megszűnése után a Földművelésügyi Minisztériumba került a Síkvidéki Erdők Igazgatóságának műszaki osztályára, előadói beosztásba. Itt tevékenykedett 1953-tól 1955-ig. Feladata volt a fahasználat, fakitermelés és faanyagmozgatás gépesítése. Kérésére visszatért „a tő mellett” munkához, és a Pilismaróti Erdészeti vezetője lett. Itt 1963-ig szolgált. Munkáját Kiváló Erdészeti Dolgozó kitüntetéssel ismerték el. 1963-ban szülőhelyére, Sopronba költözött, ahol pályázat alapján az Erdészeti és

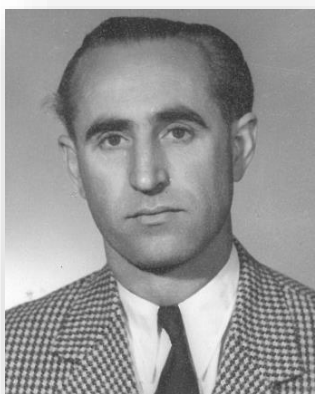
Faipari Egyetem tanársegédje lett. Egy évig az Erdővédelmitani, majd szakmai érdeklődése miatt nyugdíjba vonulásáig az Erdőműveléstani Tanszéken dolgozott. Doktori disszertációjának megvédése alapján nevezték ki egyetemi adjunktussá, a tudományok kandidátusa cím megszerzése után egyetemi tanárrá. Értekezésében az erdei ökoszisztémák szukcessziójával, az erdőnevelés természetszerű racionalizálásával foglalkozott.

1989-ben, 65 éves korában nyugdíjba vonult. Ezt követően szakmai tevékenységet nem folytatott, mivel az erdőgazdálkodás megváltozott körülményei nem egyeztek szakmai felfogásával.

Mintegy félszáz cikke jelent meg kutatási eredményeiről. Tíz egyetemi jegyzet önálló és társszerzője, valamint több könyv társszerzője.

Hat éven át volt az Erdőmérnöki Kar tudományos dékánhelyettese, Tudományos Bizottságának elnöke, az Egyetem Továbbképzési Osztályának vezetője. Tagja volt az MTA Erdőművelés-, majd a VEAB Erdészeti Bizottságának.

Tevékenységét több kitüntetés adományozásával ismerték el.

Fúják József

Oklevél száma: 410; kelte: 1949. április 9.

A diploma megszerzése után az Erdőközpontban kapott állást. Itt részt vett a Nagybudapest Zöldövezete Terv készítésében.

1949-től 1954-ig az Erdőgazdasági Építő Vállalat építésvezetőjeként részt vett a márévári erdei utat és a csömöri falepárló iparvágány hálózatának építésében, valamint a Hunyadfalva Rizstelep építésében. Elsők között kapta meg az Erdőgazdaság Kiváló Dolgozója kitüntetést.

1954-ben pályát váltott, banktisztviselő lett. Munkahelyei: Mezőgazdasági és Szövetkezeti Bank, Magyar Beruházási Bank, Állami Fejlesztési Bank. A szervezet korszerűsödésével beosztása is változott: revizor, csoportvezető, osztályvezető, fiókvezető helyettes, igazgató helyettes, majd 17 éven át első számú vezető, megyei

igazgató, illetve területi igazgató volt. Pénzügyi munkájának elismeréseként a Kiváló Pénzügyi Dolgozó kitüntetést három ízben kapta meg.

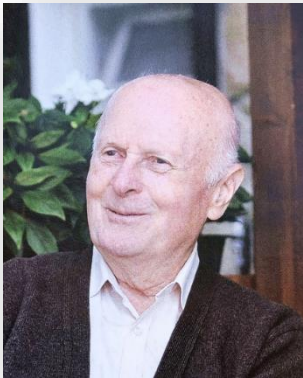
Részt vett több nyugat-dunántúli beruházásban, többek között az Egyetemi Könyvtár létrehozásában is. Nyugdíjasként munkaviszonyt már nem létesített.

Több írása jelent meg Az Erdő illetve Erdészeti lapok című folyóiratban, az Erdészettörténeti Szakosztály 1997-ben illetve 2000-ben meghirdetett pályázatára díjnyertes dolgozatot készített.

Elnöke volt a Finn-Magyar Egyesületnek. 1949-től tagja az Erdészeti Egyesületnek, részt vett az Erdészettörténeti Szakosztály munkájában. Tagja az OEE Szeniorok és Tiszteletbeli Tagok Tanácsának.

Több kitüntetés tulajdonosa, melyből a Munka Érdemrend ezüst fokozata emelendő ki. Veszprém városa a közösség érdekében végzett tevékenysége elismeréseként részére 2007-ben a Gizella-díjat adományozta.

Rubinoklevélben részesülő vasdiplomás erdőmérnökök, akik az Erdőmérnöki Főiskolán végeztek 1954-ben

Prof. emeritus Dr. h.c. dr. Bondor Antal

Oklevél száma: 45-1954/55; kelte: 1954. december 10.

1955 és 1965 között a Dél-zalai Állami Erdőgazdaságnál műszaki vezetőként, erdészvezetőként, termelési osztályvezetőként és erdőművelési csoportvezetőként dolgozott. 1965-től 1972-ig főelőadó az Országos Erdészeti Főigazgatóságon, Budapesten. 1972 és 1975 között a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztérium Fagazdaság-fejlesztési Osztály osztályvezetőjeként tevékenykedett, 1975-től a Fagazdasági Vállalatok Országos Központjánál műszaki igazgató. 1979 és 1982 között a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztérium Erdészeti Főosztályának vezetője. 1983-tól 1987-ig az Erdészeti Tudományos Intézet főigazgató-helyettese, 1987 és 1994 között főigazgatója. 1993 és 2009 között a Kiskunsági Erdészeti és

Faipari Zrt. igazgatóságának elnöke.

Eközben 1991-től a Nyugat-Magyarországi Egyetem Erdőmérnöki Karán az Erdőművelési Tanszék tanszékvezető egyetemi tanára 1995-ig, majd egyetemi tanár 1995-től 2002-ig. Professor emeritus címet kapott 2003-ban.

Egyetemi doktori és akadémiai kandidátusi fokozattal rendelkezik. Tudományos munkásságát 5 önálló könyv, 15 könyvrészlet, 3 egyetemi jegyzet, 80 tanulmány és cikk jelzi.

1972 és 1994 között az MTA Erdészeti Bizottság tagja, közben 12 éven át titkára. Az Országos Erdészeti Egyesület Díjbizottságának 16 éven át elnöke, valamint az Alföldi Erdőkért Egyesület elnöke.

Munkásságát többek között Bedő Albert Emlékéremmel, Ember az Erdőért Emlékéremmel, Pro Silva Hungariae Emlékéremmel, az Alföldi Erdőkért Emlékéremmel, a Magyar Érdemrend lovagkeresztjével ismerték el. A Soproni Egyetem díszdoktora, az Országos Erdészeti Egyesület örökös tagja.

Fuchs György Lóránt Lajos

Oklevél száma: 77-1954/55; kelte: 1954. december 14.

1955-1958 között a Cserháti Állami Erdőgazdaságnál dolgozott Balassagyarmaton. 1959-től 1963-ig a Wilhelm Pieck Vagon- és Gépgyárnál volt alkalmazásban Győrben. 1964-ben a Nyugat-magyarországi Fűrészeknél, a későbbi FALCO Rt-nél helyezkedett el Szombathelyen, ahol 1992-ig dolgozott.

Gyenizse Antal

Oklevél száma: 15-1954/55; kelte: 1954. december 7.

1955. január 1-jétől a Pásztói és a Nagybátonyi Erdészetnél irányította az erdőművelési munkákat 1974-ig. 1974-től 1993-ig erdőfelügyelőként dolgozott az Egri Erdőfelügyelőségénél. Nyugdíjas évei első időszakában magán erdőgazdálkodóknak adott szakmai tanácsot. Munkájának elismeréseként többször részesült Kiváló Dolgozó kitüntetésben.

Dr. Rumszauer János

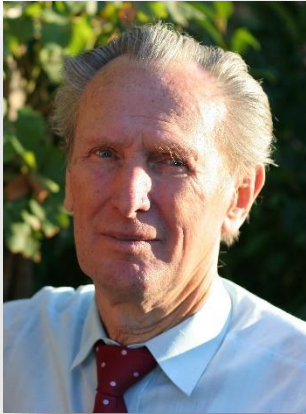
Oklevél száma: 35-1954/55; kelte: 1954. december 9.

Műszaki doktori oklevelét faterméstani, erdőművelési, genetikai kutatásokon alapuló disszertációjával szerezte meg.

Első munkahelye pályázat útján a Tolna Megyei Állami erdőgazdaság Hőgyészi Erdészete lett, ahol mint szakelőadó, később mint erdőgazdasági szakfelügyelő dolgozott. 1957-ben – politikai kényszer miatt – azonnali felmondással megszakadt a munkaviszonya. Több hónapig ismeretlen helyen tartózkodott, majd az Erdészeti Főigazgatóság erdőrendezőség állományában, erdőrendezői munkakörben állt újra munkába a Kaposvári Kirendeltségénél. Saját felvételei között kiemelkedő a Zakányi exotás erdő első részletes fajgazdag felvétele, fajok térképi ábrázolása, valamint a belső-somogyi ho-

mokvidék, Berzence, Somogyudvarhely, Somogyszob, a Baláta környéki üzemtervekben az erdő tipológiai felvételei, ez időben újszerűen az üzemtervi alkalmazásával, a második koronaszintű leírásával úttörő munkát végzett.

1959-től a Somogyi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság jogelődjének alkalmazásában először szakelőadóként dolgozott, majd a nem állami erdők, erdőbirtokosságok szakmai irányítása munkakört látta el. Közben az Erdészeti Tudományos Intézet megbízása alapján számos kutatásban vett részt. 1968-ban az Állami Erdőrendezőségek megalakulásakor átszervezéssel a Kaposvári Erdőfelügyelőségénél vezető helyettesi beosztásba került, majd 1972-től erdőfelügyelőség-vezetőként dolgozott. Újabb átszervezés után a Kaposvári és Zamárdi Erdőfelügyelőség összevonásakor igazgatási osztályvezetői munkakört látott el nyugdíjazásáig, 1989-ig. Nyugdíjas éveiben tolmácsolja

Dr. S. Nagy László

Oklevél száma: 40-1954/55; kelte: 1954. december 9.

Erdőmérnöki oklevele mellett 1977-ben környezetvédő és tájrendező szakmérnöki, majd 1980-ban a műszaki doktori oklevelét vette át.

1955-től a Hernádvölgyi Állami Erdőgazdaság Tállyai Erdészetnél, majd a Lillafüredi Erdészetnél erdészetvezetőként dolgozott. 1965-től a Kiskunsági Állami Erdőgazdaság Kecskeméti, 1967-től a Hajdúsági Állami Erdőgazdaság Debreceni Műszaki Erdészetét vezette. 1968-1971 között a Keletbükki, illetve átszervezett Borsodi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság műszaki fejlesztési csoportvezetője. Kezdeményező volt új termelési technológiák kialakításában, mintegy 700 ha erdő felújításában. Irányította a komplex fakitermelési új technológiák alkalmazásba vételét, természetkímélő optimális

erdőfeltáró úthálózat (cca. 130 km) építését. Budapestre történő áthelyezését követően 1971-1973-as években az Erdészeti és Faipari Tervező Iroda főmérnökeként közreműködött a hazai faipar fejlesztésében, fűrész és panelparketta üzemek, forgácslemezgyár stb. tervezése irányításában.

1973-tól az Országos Természetvédelmi Hivatalban főmérnökeként az elsők között vállalt szerepet az első hazai környezetvédelmi Vízfürdő, Élet '73 szakkonferencia és kiállítás szervező bizottságában, a Táj és Környezet szekció vezetőjeként előadást is tartott. Képviselte az OTVH-t a PROTENVITA környezetvédelmi rendezvényen. Ezt követően az Országos Környezet- és Természetvédelmi Hivatal főosztályvezetőjeként irányította a Természetvédelmi Felügyelőségek megszervezését és munkáját, amely időszak alatt 356 ezer ha természeti terület került természeti oltalom alá. 1985-től a Budapesti Felügyelőség igazgatójaként irányította a környezet- és természetvédelem államigazgatási, természetgondozási feladatait. 1985-1989 időszakban az átszervezéssel létesített Közép-dunavölgyi Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság környezetvédelmi igazgatója volt 1991 évi nyugdíjazásáig. Az aktív időszak tevékenységét sokoldalú, interdiszciplináris jellegű eredmények minősítik.

Szakmai közéleti vonatkozások: 1955-től tagja az Országos Erdészeti Egyesületnek, 1978-tól az OEE Erdők a Közjóért Szakosztálynak, 1983-tól a Táj- és Környezetfejlesztési Szakosztálynak, amelynek 1993-2002 között vezetője. Az OEE Szeniorok Tanácsa tagja 1991-től, amelynek 2002 és 2015 között elnöke, jelenleg Örökös Tiszteleti Elnöke.

Tagja az Erdészeti Szakszervezetnek, MTESZ Központi Környezetügyi Bizottságának, 1993-tól titkára, 2008-2012 között elnöke. Annak megszűnése után tagjai jelentős részvételével 2014-ben megalakult az SZVT Műszakiak Bólyai Köre, amelyben meghatározó közreműködő. A Kör szorgalmazza rendezvényein és kiadványaival a műszaki értelmiség közéleti elismertségét. Ilyen célból született a Felelőségünk a jövőnkért címen kiadott kötet, amiben Az erdő szerepe a tájökölógiai egyensúly megőrzésében címen hívta fel a figyelmet az erdő jelenőségére.

Szakmai munkáját Kiváló Dolgozói kitüntetéssel, Emlékéremmel, Munka Érdemrend bronz, majd ezüst fokozatával, illetve Kaán Károly Emlékéremmel ismerték el. A környezet- természetvédelmi tevékenységéért átvehette az FM Környezetünkért Emlékplakettet (kétszer) A Műszaki és Természettudomány Egyesületek Szövetségében közéleti munkáját, a MTESZ Díjjal és Éremmel ismerték el.

Előadások tartása mellett szakkikket publikált, a Környezetvédelmi Lexikonba szócikkeket írt. Szerkesztett szakmai, MTESZ kiadványokat. Az 54-es évfolyam aranydiplomája átvételkor Hagyásfák üzenete címen, majd a Szeniorok és Tiszteleti Tagok Tanácsa tevékenységéről a SZÁMADÁS a szeniorok és tiszteleti tagok negyedszázadáról szerkesztett monografikus jellegű kiadványt. A múlt század közepétől, de különösen a XXI. század első negyedének történelmi léptékű időszakai tapasztalataiból gyarapította, színesítette gondolatvilágát és igyekezett azokból értékesnek vélt részleteket írásban is hagyatékolni. Ennek eredményeként 2023-ban a Nyomok és kötődések című könyvben Emlékirat jelleggel egy sajátos korszak történéseiről könyvet szerkesztett és adott ki.

Vasoklevélben részesülő gyémántdiplomás erdőmérnökök, akik az Erdőmérnöki Főiskolán illetve külföldi felsőoktatási intézményekben végeztek 1959-ben

Dr. h. c. dr. Bariska Mihály

Oklevelét kiállította: Eidgenössische Technische Hochschule (ETH), Zürich

1966-ban doktorál a zürichi Esküdt szövetségi Főiskolán (ETH).

1967-69 USA-ban folytatja tanulmányait a Syracuse-i Egyetem College of Forestry karán.

1976-ban habilitál az ETH-n, Zürichben, és 1982-ig az ETH Institut für Mikrotechnologische Holzforschung technológiai szakcsoportjának vezetője volt. Az erdészeti karon a Fa az épületiparban téma előadója. Az állami vasutak számára a talpfa minőségjavításával foglalkozik. Nemzeti szabványokat dolgoz ki. Tudományos téren a fa kémiai plasztifikálásával kísérletezik.

1983-87: Pretóriában a Délafrikai Nemzeti Kutatóintézet fatudomány osztályának vezetője. Bányafa tulajdonságainak megjavításával és

a bányafa égési tulajdonságaival foglalkozik. Több nemzeti szabványt dolgoz ki.

1985-88: között hivatalos lekötelezettsége mellett a Fastigata fűrészüzem társtulajdonosa és főmérnöke.

1988-95: között váltakozva a fa-anatómia, a fa mechanikai tulajdonságai és fűrésztechnológia tárgyak professzora a Stellenbosch-i Egyetem erdészeti karán. Metódusokat dolgoz ki a fűrészüzemek hatékonyságának elemzésére, az eukaliptusz repedésének lecsökkentésére, a gyorsan növő Pinus fajok nemesítési sikerének ellenőrzésére. Elektronmikroszkópos laboratóriumával ipari fejlesztéseket eszközöl és ellenőriz.

1984-95: hegedűjavító műhelye van Pretóriában és Stellenboschban.

1995-98: visszatér Svájcba, ahol előadó és tudományos tanácsadó az ETH-n.

1998-2002: között a Faanyagtudományok és Fatechnológia összevont tanszékek megbízott vezetője.

2002-től nyugdíjas.

A Soproni Egyetem Faipari Mérnöki és Kreatív Ipari Karával több projekt kivitelezésében vesz részt. Több mint 160 publikációja van, három szakkönyv társszerzője, nyolc egyetemi jegyzet írója, több lexikoncikk megfogalmazója, több mint 80 téma előadója nemzetközi rendezvényeken.

Kitüntetések: ETH ösztöndíj Amerikában (1967), az International Akademie of Wood Science beválasztott tagja (1986), a Délafrikai Nemzeti Alap ösztöndíja (1988, 1991), az Erdészeti és Faipari Egyetem tiszteletbeli doktora (1994), a Dél-afrikai Faipari Dicséret Diplomája (1995).

Für Károly

Oklevelét kiállította: The University of British Columbia, Vancouver

1960-1964 között az állami erdészeti hivatal fabecsléstani osztály csoportvezetője volt.

1964-1968 között Victoriában a Parlament épületében az állományértékesítő osztálynál végzett kutató munkát.

1968-1974 között Prince George-ban a fakitermelési osztályon az erdészeti magánvállalatoknak a fakitermelési engedélyek és szerződések adminisztrációjával foglalkozott (Zone Forester).

1974-1982 között Kamloopsban az állományértékesítő osztály vezetője lett. Könyvet írt az állományértékesítésről. Számos körlevelet bocsájtott ki a Kamloops kerülethez tartozó erdészeti hivataloknak.

1983 és 1995 között a fakitermelési osztály vezetője volt.
1995-ben, 35 év munka után nyugdíjba vonult.

Jákóy Endre (András Géza)

Oklevelét kiállította: The University of British Columbia, Vancouver

1959-62 között segédmérnök a Brit Columbia Tartományi Erdőmérnöki osztályán.

1962-64 között fakitermelési mérnök Crown-Zellerbach Ltd-nél.

1964-66 között tovább tanul a UBC-n, közben a Cominco Műtrágya Gyár segédkutatója.

1966-ban megkapja a mesterfokú erdész diplomát a UBC erdészeti karán. Tanácsadó professzor: Dr. Sziklai Oszkár. Diplomaterv: Douglas-fir (2-0) csemeték műtrágyázása Brit Columbia partvidékén.

1968-ban regisztrált tagja lesz a B.C. Professzionista Erdészek Egyesületének.

1966-70 között segéd tanár a Brit Columbia Technológiai Intézet fatechnológiai és erdészeti osztályán.

Oktatott tárgyak: Földmérés, Útkitűzés, Növénytan és Fatechnológia.

1970-75 között tanárként tanít a B.C. IT Erdészeti, Vadászati, Halászati és Turisztikai Tanszékén. Az egyesített első éves szakon Növénytant és Talajtant tanít.

1975-76-os tanévet a UBC Geológiai és Talajtani Osztályain tölti. A tanulmányi év eltelte után visszatért a B.C. IT-hoz Talajtant tanítani, a fakitermelési szakon Talajmechanikát és Hidrológiát tanít. A vadászati, halászati és turisztikai szakon ökoszisztéma osztályozást is tanít a végzős diákoknak.

1978-79 között a B.C. Tartományi Erdésztől kutatási lehetőséget kap. Fő munkaköre: a Kamloops Erdőgazgatóság területeinek ökológiai osztályozása. A mezősi és erdő talajok tulajdonságainak tanulmányozása és elhatárolása.

1979-ben beszámolót készít az Észak-nyugat Amerika ökológiai vándor gyűlésére.

1981-ben beszámol a Kanadai Talajtani Társaság évi gyűlésén. Ugyanebben az évben megkapja a Talajtani tudományok mesterfokú diplomáját, a UBC Mezőgazdasági Fakultásán

1989-ben beszámoló a Magyar Természettudományi Egyetem nemzetközi összejövételén, Budapesten.

1986-94 között tanácsadóként dolgozik a B.C. Erdész Egyesület továbbképzési csoportjában.

1997-ben nyugalmába vonul. 1997-től a Pacific Regió Talajtani Egyesületének igazgatója, 2002-ben elnöke.

1998-2006 között a Vancouveri Magyar Kulturális Egyesület alelnöke, 2007-2008 között elnöke.

Kalmár Lajos

Oklevél száma: 49-1963.; kelte: 1963. június 20.; kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

1956-ban, harmad éves hallgatóként kivándorol Kanadába.

1957-1958 között a kanadai Departman of Highway British Columbia állami vállalatnál erdei útépitésnél szintező és térképrajzoló.

1958 nyarán hazatér Kanadából. Politikai okok miatt egyetemi tanulmányait csak 1960. szeptember 1-jétől folytathatja levelező hallgatóként.

1958-1974 között a Hajdúsági Állami Erdőgazdaság hosszolóként, rakodókezelőként, műszaki vezetőként, fásítási előadóként, építési csoportvezetőként és nyolc évig erdészvezetőként dolgozott.

1974 és 1990 között a Mecseki Erdő és Fafeldolgozó Gazdaság Kárászi erdészeténél igazgató. Kiterjedt közjóléti és természetvédelmi tevékenységet végez, a Keleti Mecsek Tájvédelmi Körzetben.

1976 és 1985 között a Lengő Vadásztársaság ellenőrző bizottság elnöke. Közben különböző előadásokat tartott a dunántúli fafeldolgozó üzemek és a Baranya megyei gazdasági vezetők továbbképző tanfolyamain.

1990-ben vonult nyugdíjba.

Munkásságát Kiváló dolgozó jelvényvel (1966, 1976), Tűzbiztonsági Érem ezüst fokozatával és Kiváló Munkáért miniszteri kitüntetéssel (1985, 1988) ismerték el.

Kiss Gyula Károly

Oklevelét kiállította: The University of British Columbia, Vancouver
Megszerezve a diplomát, 1959-ben beiratkozott a vancouveri egyetem növényteni szakára, Paeleo-botanikai továbbképzésre.

1961-ben megszerezte a mesterdiplomát, és elfogadott egy munka ajánlatot Kaliforniában egy olaj társaságnál. Feladata az üledékes kőzetek rétegződését tanulmányozni megkövesedett pollen és spórák elemzésével.

1964-ben visszatért Kanadába és tovább folytatta tanulmányait a Vancouveri Egyetem Erdészeti Karán erdészeti genetika vonalán. 1964-67 között eleget tett az akadémiai és tanulmányi követelményeknek.

1967-ben elfogadott egy munka ajánlatot a Brit Kolumbia Állami Erdészeti Minisztériumtól, mint tudományos kutató. Feladata a brit kolumbiai lucfenyő ültetvények genetikai feljavítása volt.

1967-1968 között Victoriában, Brit Kolumbia fővárosában, megírta munkatervét az új fateleptítmények genetikai feljavítására. Tervét jóváhagyták így hozzáfogott a terv végrehajtásához.

Harminc éves pályafutása folyamán (1967-1997) megalapozta a Brit Kolumbia belföldi lucfenyő (*Picea glauca* és *Picea engelmannii*) állományainak feljavítását, mely munkálatok továbbra is folytatódnak. Új állományokat most már csak feljavított (nemesített) csemetékkel szabad beültetni. További feljavítást hibridizálás útján folytatják az új munkatársak.

Nevezetes eredményei:

- Kiharcolta a vernoni erdészeti tudományos kutató állomás létesítését (Kalamalka Forestry Centre).
- Bebizonyította, hogy lucfenyő magtermő kerteket a melegebb éghajlaton kell létrehozni.
- Kimutatta, hogy a lucfenyőnek öröklődő védekezési rendszere van a lucfenyő ormányos bogár támadása ellen. Ez igen fontos felfedezés, mert az ormányos bogár hatalmas károkat okozott lucfenyő telepítvényekben. Ezen védekezési rendszert hasznosítják a további keresztezésekben.

Több természetvédelmi társaságban volt aktív.

Kiss János

Oklevelét kiállította: The University of British Columbia, Vancouver

Az erdőmérnöki oklevél megszerzése után, 1960-1994 között a British Columbiai Erdészeti Minisztérium Felmérési és Leltározási Osztályán dolgozott különböző beosztásokban:

- 1960-1962: gyakorló erdőmérnök;
- 1963-1966: csoportvezető;
- 1967-1973: helyettes felügyelő;
- 1974-1980: felügyelő;
- 1981-1994: különleges projektek vezetője

A munkája fatömeg táblázatokhoz adatok gyűjtése, fatömeg veszteségi adatok felmérése, kiszámítása és publikálása volt. Az adatgyűjtés pontos méréséhez a fák ledöntése, feldarabolása megvizsgálása volt szükséges. Ezt elvégezte fafajonként és éghajlati zónánként.

1966-ban tagságot nyert a British Columbiai Erdészeti Kamarába.

Kiss Tibor

Oklevél száma: 18-1959.; kelte: 1959. június 18.; kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

1959-1960 között műszaki előadó a zalaegerszegi Állami Erdőrendezőszéknél. 1961-1964 között szakelőadóként dolgozik a győri Kisalföldi Állami Erdészeti Északhansági Erdészeténél. 1964-től nyugdíjazásáig

a zalai Erdő és Fafeldolgozó Gazdaságnál dolgozik; a Csömödéri Vasút és Fafeldolgozó üzeménél üzemvezető-üzemszervező. Nyugdíjba vonulásakor szakfelügyelő.

Lakatos József

Oklevél száma: 14-1959.; kelte: 1959. június 18.; kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

1959-62 között az Észak-somogyi Állami Erdőgazdaságnál dolgozott gyakornokként, majd műszaki vezetőként illetve erdészettervezető-helyettesként.

1962. június 1-jén az Országos Tervhivatalhoz helyezték, ahol mint műszaki főelőadó dolgozott a Mezőgazdasági Főosztály Erdészeti csoportjában 1964 áprilisáig.

Ezt követően az Erdészeti Tervező Irodához került. Az ERDŐ-TERV-nél, majd annak jogutód szervezeteinél (ERFATERV, E.K.F.M. Osztrák-Magyar Kft.) dolgozott különböző szakterületeken, munkakörökben illetve beosztásokban (tervezőmérnök, fő-

munkatárs, vezető tervező, szakosztályvezető helyettes, osztályvezető helyettes, osztályvezető). Ezen időszak első részében faipari fejlesztési tanulmányok és tervek kidolgozását, majd az új vagy bővített hazai nagy faipari üzemek telepítési terveinek, mélyépítési létesítményeinek beruházási program- és kiviteli terv szintű tervezési munkáit végezte. Az 1970-es évek elejétől elsősorban az erdőgazdálkodás és fafeldolgozás fejlesztésével kapcsolatos tanulmányok, fejlesztési tervek kidolgozásával foglalkozott. A későbbi időszakban az ágazat területén műszaki- és szervezet-fejlesztési feladatokat látott el, majd a világbanki finanszírozású erdészeti- és faipari fejlesztések összefogását, pénzügyi-gazdasági elemzését végezte. Kiemelt feladatként részt vett egy mongóliai vadászati expedícióban, és vezette az ottani vadászati termékeket feldolgozó üzem és egy dél-góbi vadászati bázis fejlesztési tervének kidolgozását. 1995-ben nyugdíjba vonult. Megkapta az Erdészet, majd a Faipar Kiváló Dolgozója miniszteri kitüntetéseket.

Nagy József Antal

Oklevél száma: 20-1959.; kelte: 1959. június 19.; kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Első munkahelye a Mecseki Állami Erdőgazdaság Alsókövesdi Erdészeténél volt, ahol erdőmérnök gyakornokként a fahasználati műszaki vezetői teendőket látta el.

1960-tól a hajdúsági Állami Erdőgazdaság műszaki-építési előadója, erdészházak és egyéb építmények tervezője és kivitelezésének irányítója. Hidat tervez a Hortobágy folyón.

Ugyanitt fásítási munkák irányítója a bihari térségben, majd erdészettervezető a Guthi Erdészetnél.

Rövid kitérővel földmérő mérnök a geodéziánál, majd erdőrendező

a Debreceni Erdőrendezőszékhelyen.

1971-től ismét a jogutód Felsőtiszai Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaságnál dolgozik, mint a szaporítóanyag-termelés szervezője és fejlesztője. Intenzív technológiák alkalmazásával a szaporítóanyag termelés volumenét keresleti szintről kínálati szintre fejlesztette.

1980-ban felügyelője az Észak-alföldi Régió erdészeti szaporítóanyag termelésének.

1986-ban a Homoki TSZ Erdőgazdálkodási Társaságának ügyvezető igazgatója a rendszerváltásig. Fő feladata az erdőtelepítések szervezése, az erdőterületek növelése a Dél-Nyírségben.

1991-től egyéni vállalkozóként dolgozott a Hajdú-Bihar megyei erdőgazdálkodás területén, majd ezt a feladatot önkéntesként folytatta.

Szakmai pályafutása kiemelkedő eredményének tartja az ezer hektárt meghaladó sikeres erdőtelepítést, melynek tervezője és a kivitelezésének irányítója volt.

Aktuális feladatként az akácuntság kezelésén, valamint a kései meggy terjedésének biológiai úton való megakadályozásán dolgozik.

Nyers Ferenc

Oklevelét kiállította: The University of British Columbia, Vancouver

Erdőmérnöki oklevél megszerzése után 1960-1988 között a British Columbiái Erdészeti Minisztérium mérnöki osztályán különböző beosztásokban dolgozott:

- 1960-1961: út kitűzés és úttervezés,
- 1962-1963: különleges fejlesztési projekt vezetője,
- 1964-1965: út és hidépítés vezetője,
- 1966-ban tagságot nyert a British Columbiái Erdészeti Kamarába.
- 1966-1971: fejlesztési és feltárási mérnök – ez idő alatt több tanulmányt készített nagy területek feltárájáról, főutak kijelöléséről, szállítási módszerekről és azok költségvetéséről, leendő feldolgozási központok megjelöléséről;
- 1972-1973: a Csendes óceán partvidékének vízen szállított farönkök szállítási módszerét tanulmányozta. Tanulmánya új szállítási módszereket javasolt, amit a nagy vállalatok elfogadtak és bevezettek;
- 1974-1988: fejlesztési és szállítási részleg vezetője.
- 1989-1997: magán vállalkozó; erdőgazdálkodási tanácsadó.

Tagja volt több nagy létesítményeket tervező és kivitelező bizottságnak.

Dr. Nyulász István

Oklevél száma: 12-1959.; kelte: 1959. június 17.; kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Első munkahelye a Balatonfelvidéki Állami Erdőgazdaság volt Veszprémben, ahol 1959-1965 között dolgozott, mint fásítási előadó, majd mint erdőnevelési felügyelő.

1965. május 16. és 1991. május 31. között a Veszprém megyei Tanács VB Mezőgazdasági és Élelmiszerügyi osztály erdészeti, vadászati, halászati és természetvédelmi felügyelője, majd ugyanennek a csoportnak csoportvezetője volt.

Közben a talajtan és agrokémia szakmérnöki oklevelet, majd mezőgazdasági doktori címet szerzett, diszertációjának címe: a Bakonyi szarvaspopuláció szerkezeti vizsgálata volt.

1991. június 1. és 2007. június 30. között – 72 éves koráig – a Veszprém megyei Földművelésügyi Hivatal Vadászati-Halászati osztályvezetője, majd nyugdíjas korában főfelügyelője volt.

Munkásságát több kitüntetéssel ismerték el, ezek között a legmagasabb a Munkaérdemrend ezüst fokozata, melyet 1985-ben kapott meg.

Poprádi László

Oklevelét kiállította: The University of British Columbia, Vancouver

1960-1969: Rayonier Co. Ltd-nél segédmérnöként majd főmérnöként dolgozik (Vancouver Island, B.C.)

1969-1971: Evans Products Ltd-nél termelési igazgató (Lillooet, B.C.)

1971-1973: Taseko Logging Ltd-nél ügyvezető igazgató (Vancouver, B.C.)

1973-1977: Tahsis Co. Ltd-nél szerződési-termelési igazgató (Vancouver Island, B.C.)

1977-1979: Stadler Hunter Ltd-nél erdészeti és faipari igazgató/alelnök, Irán Gilan tartományában.

1979-1992: Klockner Stadler Hunter Ltd-nél erdészeti és faipari alelnök és elnöke a Vancana INC leányvállalatnak. (Montreal, Quebec, Vancouver, B.C.)

1992-2001: privát nemzetközi tanácsadó

Ravai János

Oklevelét kiállította: *The University of British Columbia, Vancouver*

1959-1960 között a Forestal, Forestry and Engineering International erdőmérnöki vállalatnál útkijelöléssel és felméréssel foglalkozott.

1960 és 1962 között Tahsis Erdőipari Vállalatnál térképezéssel, fafelméréssel, út- és vágásterület kijelöléssel foglalkozott.

1962-ben Kanada egyik legnagyobb faipari vállalatánál, a MacMillan Bloedel Ltd-nél, erdőmérnökként nyert alkalmazást. Itt 1982-ig különböző termelési körzetekben, különböző beosztásokban dolgozott: Queen Charlotte szigeteken erdőmérnök helyettes, Kelsey Bay-en (Vancouver sziget) tervezőmérnök, Port McNeill-en (Vancouver sziget) főmérnök.

1982-1984: The Corporation of the North Cowichan (Vancouver sziget, Duncan), főmérnök. Itt a város 7000 ha-os erdő területéért volt felelős.

1984-1992 között egyéni vállalkozóként dolgozott (Ravai Consulting Ltd.). Ez idő alatt megszervezte a helikopteres fakitermelést Tsimpson Indián Rezervátumban (Vancouver sziget, Nanaimo) farakodót tervezett, Victoriában fűrészüzemet tervezett és üzemeltetett, valamint ugyanitt karácsonyfa ültetvényt tervezett és kivitelezett.

1992-1994 között az Erdészeti Minisztérium MacKenzie körzetében erdőmérnökként dolgozott.

1994-2000-ig egyéni vállalkozóként dolgozott ismét.

2000-től nyugdíjas.

Rónay Sándor

Oklevelét kiállította: *The University of British Columbia, Vancouver*

1961-ben MSc diplomát szerzett szintén a British Columbia Egyetemen. A diplomamunka témája: A douglasz fenyő (*Pseudotsuga taxifolia*), a nyugati tsuga (*Tsuga heterophylla*) és a nyugati vörös cédrus (*Thuja plicata*) fenyők korona típusai mint a légi fotókon felismerhető karakterisztikák.

1961-1966: a British Columbia Erdészeti Minisztérium alkalmazta. Feladata: természetes úton való erdőfelújítások kiértékelése, majd a nyugati fehérfenyő (*Pinus monticola*) rozsdá gomba elleni antibiotikus permetlé hatékonyságának kiértékelése volt.

1967-1968: a MacMillan Bloedel papír és fűrész gyárnak dolgozott a vállalat növedék táblái pontosságának javításával foglalkozott.

1968-tól a British Columbia Mezőgazdasági és Élelmiszeripari Minisztériumhoz került.

1974-ben az Oregon Állami Egyetemen Közgazdaságot tanult, majd ezt követően a Mezőgazdasági Minisztérium Közgazdasági Osztályán dolgozott.

1979-től 1989-ig a minisztérium Számítógép és Informatika részlegét szervezte meg és vezette.

1989-1995 között a Minisztérium Statisztika Osztályán dolgozott, majd nyugdíjba vonult

Skerlanicz Sára

Oklevél száma: 7-1959.; kelte: 1959. június 16.; kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

1959. július 1-jétől az Erdőgazdasági és Faipari Értékesítő és Készletező Vállalat (ERDÉRT) lőrinci faterületén dolgozott műszaki gyakornokként, majd kereskedelmi tisztviselőként.

1960. október 16-án áthelyezéssel az OEF Állami Erdőrendezés Győri Erdőfelügyelőség osztályára került erdőfelügyelőnek.

1985 szeptemberében rokkantnyugdíjas lett.

2005-ig adminisztratív munkát végzett a Győri Erdőfelügyelőségen.

Szamosi Gábor

Oklevelét kiállította: The University of British Columbia, Vancouver

1956-ban hagyta el szülőföldjét, mint fiatal soproni erdőmérnök hallgató. Az erdőmérnöki oklevelet 1959-ben szerezte meg.

Fiatal végzősként nem volt könnyű munkát szerezni az erdőmérnöki pályán a gyenge angol nyelvtudás miatt. Erdei fizikai munkára állt be egy kis fakitermelő vállalatnál (L&K Lumber BC); itt rönkölként dolgozott; itt tanulta meg a fűrészgépek kezelését, melynek mai napig hasznát veszi. Három hónap munka után egy szakszervezeti sztrájk miatt a munkája befejeződött. A Forestal International Ltd-hez került és itt dolgozott két hónapig, mint faállomány becslő. Több erdészeti tapasztalattal a háta mögött sikerült munkát szereznie a BC. Forest Products vállalatnál, ahol 1959 és 1963 között dolgozott segédmérnöként, kartográfus és felmérő munkakörökben.

1963-tól 1991-ig a MacMillan Bloedel Ltd-nél dolgozott, Vancouver szigetén különböző részlegeknél mint tervező mérnök. Utak tervezésével, felmérésével, vágásterületek kijelölésével, hidak tervezésével, őserdők feltárásával, drótkötélpályák tervezésével foglalkozott.

1991-ben megalapította önálló irodáját és 2002-ig dolgozott tanácsadóként. 2002-ben nyugdíjba vonult.

Gyémántoklevélben részesülő aranydiplomás erdőmérnökök, akik az Erdészeti és Faipari Egyetemen végeztek 1964-ben

Balsay Miklós

Oklevél száma: 8-1964., kelte: 1964. június 22.

1964. augusztus 1-jén a Mezőföldi Állami Erdőgazdaság alkalmazottja lett. A Mecséri Műszaki Erdészet-nél eltöltött gyakornoki idő után először műszaki vezetői beosztást kapott, majd 1966-ban központi műszaki csoportvezetőnek nevezték ki. 1971-től 1974-ig csoportvezető, majd osztályvezetői beosztás mellett a Műszaki Üzem vezetését is rá bízta. A gazdaság dinamikus fejlődése 1970-ben kezdődött, amely valamennyi hagyományos ágazatát érintette, tevékenységi köre új üzletágakkal bővült. Ez megsokszorozta a műszaki feladatokat is. Az általa vezetett, sokoldalúan képzett mérnök, technikus és munkás gárda saját tervezésben és kivitelezésben valósította meg a létesítmények egész sorát – 1970 és 1986 közötti időszakban –, megteremtve ezáltal az erdő- és vadgazdálkodás, fafeldolgozás, vadfeldolgozás különböző szolgáltatások magas szintű viteléhez szükséges műszaki feltételeket. E feladatok megfelelő ellátása csak úgy volt lehetséges, hogy folyamatosan tovább képezte magát. 1987-ben az Építésügyi és Városfejlesztési Minisztérium – a benyújtott pályázata elbírálása és megvalósult munkái felülvizsgálata alapján – vezető építésztervezői jogosultságot állapított meg. 1986. december 29-től megbízottként, 1987. november 1-jétől az akkori MÉM által kinevezve termelési igazgató-helyettesi beosztásban dolgozott. A Mezőföldi Állami Erdő- és Vadgazdaság nyugdíjazás miatt megüresedő igazgatói munkakörére a Földművelésügyi Minisztérium pályázatot hirdetett 1990-ben, melyet elnyert, és ennek alapján 1990. december 5. óta a gazdaság igazgatója, 1993-tól a jogutód VADEX Mezőföldi Rt. vezérigazgatója volt.

Az első számú vezetői beosztásban lehetősége nyílt a cég sokszínű tevékenységi körének, arculatának kialakítását irányítani, közvetlenül részt venni a vadhúsfeldolgozás, vadászat, környezeti tudatformálás, ökoturizmus témakörökben, ezekkel kapcsolatos szereplését számos konferencián elhangzott előadás, kiadvány jelzi.

2003. május 20-án nyugdíjba vonult, de a szakmától, az erdő- és vadgazdálkodástól egy percre sem szakadt el: tanárként részt vett a szakmunkásképzésben, elnöke a Magyar Vadgazdálkodók Egyesületének, valamint Az Erdőért Egyesület civil szervezetnek.

A pályafutása során több elismerést kapott, ebből néhány: Pro Silva Hungariae, Fejér Megye Díszpolgára, Magyar Köztársasági Érdemrend Lovagkeresztje.

Béres Sándor

Oklevél száma: 20-1964., kelte: 1964. június 23.

1964-től 1996-ig a Gemenci Állami Erdő- és Vadgazdaságnál, illetve annak jogelődjénél dolgozott:

1964-1965.: a műszaki osztályon gépesítési előadó;

1966-1968.: a Szekszárdi Erdészethnél erdőművelési műszaki vezető;

1968-tól a Bédai Erdészet erdészethez vezetője, 1996. évi nyugdíjba vonulásáig.

1996-1999. között a Furnér és Parkettagyártó Kft-nél ügyvezető igazgató. 1999-2006. között az általa alapított Mo-Béfa Kereskedelmi Bt-t vezette.

Munkásságát két alkalommal az Erdészet Kiváló Dolgozója kitüntetéssel ismerték el. A Gemenci Állami Erdő és Vadgazdaság vezérigazgatója a harmincéves eredményes szakmai munkájának elismeréseként „Életfa” kitüntetésre javasolta. A szakmai elismerés kiemelten az erdő felújításoknál a tájidegen fajok (nemes nyárok, fekete dió) fajok helyett az őshonos (kocsányos tölgy, szlavon tölgy) fajok ültetése került előtérbe, ezzel visszaállítva Bédaerdő őshonos jellegét. A vadászati ágazat eredményessége a nagyvad létszám terület aránya és a külföldi vadász vendégek eredményes vadásztatása, ami évente több érmes trófeákban jelentkezett. Az „Életfa” díjat 2018. október 20-án a kiemelkedő munka elismeréseként az agrárminiszter adta át.

Bihari László György

Oklevél száma: 1/1964., kelte: 1964. június 22.

Az oklevél megszerzése után a Mezőhegyesi Állami Gazdasághoz került. Egy év gyakorlati idő letöltése után erdészeti és vadászati ágazatvezetővé nevezték ki. 2000 ha erdő és 16 ha vadászterület került az irányítása alá. A szakszemélyzet létszáma 6-8 fő, a fizikai állomány létszáma csúcsidőben elérte a 250 főt. Különböző átszervezések következtében az Állami Gazdaságból Mezőgazdasági Kombinát, majd a múltat idézve Állami Ménesbirtok lett. Ennek megfelelően címe ágazati igazgatóra változott. Munkája során évi átlagban 8000-10 000 köbméter fát termeltek ki, valamint a kedvező években 8-10 000 db fácánt. 2000 db mezei nyulat és 200 db őzet hoztak terítékre. Az 1960-as évek dántelepítése után 1980-tól a dámszarvassal bővült a vadászható vadfajok száma. Az 1970-es években létrehoztak egy 1000-es törzsállományú fácántelepét, valamint egy saját alapanyagra épülő, 5000 köbméter kapacitású fűrészüzemet. Tíz éven keresztül meghívott előadóként vett részt a vadászati szakmérnök képzésben a Hódmezővásárhelyi Főiskolán, valamint oktatóként kiképzett 250 fő erdészeti betanított szakmunkást. Ezen kívül vadászati tanfolyamokat vezetett.

2001-es nyugállományba vonulása után vadászati szervezőként tevékenykedett, és magánerdők tervezésével foglalkozott.

Három alkalommal a Mezőgazdaság Kiváló Dolgozója, és egy alkalommal Nimród Vadászéremmel tüntették ki.

Buliczka János

Oklevél száma: 14-1964., kelte: 1964. június 23.

Az érettségi után az akkori Erdőmérnöki Főiskolára hely hiány miatt nem vették fel. Az 1959. évi sikeres felvételi vizsgáig az akkori Budapesti Állami Erdőgazdaság Budapesti Erdészetének Kamaraerdei erdészkerületében, ill. csemetekertjében fizikai munkásként dolgozott.

A diploma megszerzése után mint az erdőgazdaság társadalmi ösztöndíjasa a jogutód Gödöllői Állami Erdőgazdaság Pusztavacsi Erdészetéhez került mint műszaki vezető (szállítás, gépüzem, karbantartás

stb.). Az 1970-es átszervezés folytán az Erdészet az újjáalakult Nagykunsági Erdő- és Fafeldolgozó Gazdasághoz került, melynek keretében az Erdészetnél épülő Fafeldolgozó Üzem önállósodott, és 1970 őszeig ennek vezetője volt. 1970 ősztől 1972 tavaszáig a felépült fűrészüzem, valamint a karbantartó egység vezetője volt. 1972 tavaszától 1977 őszeig a Magyar Néphadsereg Erdő-, Vad- és Mezőgazdaság budapesti központjában fahasználati előadóként dolgozott. 1977 ősztől 1990 tavaszáig a Honvédelmi Minisztérium Területi Gazdálkodási Főosztályának dolgozója, mint erdőfelügyelő. 1990-ben különböző feladat átcsoportosítás folytán az erdőkkel kapcsolatos feladatkör az MH Építési és Elhelyezési Főigazgatóságra került, melynek 1991 nyarától az osztályvezetője volt. Több átszervezés után az osztály a HM Beszerzési Hivatal szervezeti egysége lett 1997 őszeig, amikor is az újabb szervezések folytán a Hivatálnál az erdőfelügyeleti tevékenység megszűnt.

1997 őszen nyugdíjba vonult.

1999 nyarától 2010 őszeig a Honvédelmi Minisztériumban a HM kezelésű erdőterületekkel kapcsolatos szakmai szakhatósági kérdésekkel foglalkozó főtanácsosként tevékenykedett.

1983-84-ben az EFE-n fatermesztési szakmérnöki diplomát szerzett, 1995-ben az Egyetem által szervezett erdőérték-kárérték szakértői tanfolyamot végzett el.

Több miniszteri kitüntetésben részesült.

Fehér István

Oklevél száma: 13-1964., kelte: 1964. június 23.

1964-68 között a Zemplénhegységi Állami Erdőgazdaságnál mint vállalati ösztöndíjas mélyépítési előadóként, magasépítési főművezetőként, majd 1968-69-ben erdészetvezetőként dolgozott a Boldogkőváraljai Erdészetnél.

1970-75 között a jogutód Borsodi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaságnál erdészetvezető, rövid ideig közjóléti főelőadó.

1976-78 között a Miskolci Állami Erdőrendezőség Sátoraljaújhelyi Kirendeltségénél pedig üzemtervező csoportvezetőként állt alkalmazásban.

1979-85 között a Sárospataki Városi Tanács Városgazdálkodási Költségvetési Üzemének vezetője.

1985. október 1-jétől a MÉM Erdőrendezési Szolgálat Miskolci Erdőtervezési Irodája erdőtervezőként, majd csoportvezetőként alkalmazta. Nyugdíjazása előtt 1999-2001-ig erdőfelügyelő beosztásban dolgozott.

1977-ben az Erdészeti és Faipari Egyetemen környezetvédő és tájrendező szakmérnökként végzett.

1985-ben az Ybl Miklós Építőipari Műszaki Főiskola Debreceni Karán gazdasági szervező szaküzem-mérnöki oklevelet szerzett.

Az Országos Erdészeti Egyesületnek 1964-től tagja, 1990-től a Sárospataki Helyi Csoport vezetőségi tagja, gazdasági ügyintéző, titkár és a nyugdíjas erdészek érdekképviselője.

2021-ben az Agrárminisztertől az Életfa Emlékplakett Ezüst fokozatát kapta.

2021-től a Pálháza II. Rákóczi Ferenc Erdőszövetkezetnél erdészeti szakirányítóként van alkalmazásban.

Halász Tibor

Oklevél száma: 6-1964., kelte: 1964. június 22.

1964. július 16. óta munkahelye nyugdíjazásig Balatonfüreden volt, ahol munkáját az évek során ugyanazon helyen különböző felügyeleti szervek irányítása alatt végezte:

1964 – 1968.: Állami Erdőrendezőség Fásítás-tervezési Csoport, tervező;

1968 – 1979.: ÁEMI Fásítást Tervező Osztály, vezető tervező;

1979 – 1984.: MÉM Erdőrendezési Szolgálat, irodavezető helyettes;

1984 – 1994.: Pilisi Állami Parkerdőgazdaság Zöldövezet Tervező Iroda, irodavezető;

1994 – 2001.: Pilisi Parkerdő Rt. NATOURPLAN Zöldövezet Tervező Iroda, irodavezető;

2001 – 2005.: Állami Erdészeti Szolgálat Térségfejlesztési és Zöldövezet Tervező Iroda, iroda-vezető, majd vezető főtanácsos besorolással nyugdíjazva.

Szakmai tevékenységi köre az erdők közjóléti szerepének fejlesztésére irányult. Munkája során 60 város zöldövezeti tervének elkészítésében működött közre, számos parkerdő, közcélú erdőtelepítés, fásítás tervezésében vett részt. 1973-ban elkészítette az ország első erdőgazdálkodást bemutató tanösvényének kiviteli tervét. Jelentősebb tervezési munkái: Budapesti Agglomeráció zöldövezeti terve, Mátra üdülőterület erdészeti tájrendezési terve, Balaton Üdülőkörzet térségi erdőfunkció terve, Tisza Új Vásárhelyi Terv erdészeti programok, B.A.Z. megye Erdei Iskola hálózat fejlesztési programja, Interreg II.C nemzetközi program. Országos, regionális és településrendezési terv szintű erdészeti szakértői munkák, az erdők eszmei értékének meghatározásával kapcsolatos kutatások. Tervezési metodikák:

zöldövezeti, útfásítási, rekultivációs tájvédelmi, erdei iskola tervezési irányelvei.

Munkáiról 15 cikkben és 4 szakkönyv társszerzőjeként számolt be.

Az Országos Erdészeti Egyesület „Erdők a közjóért” szakosztályának alapító tagja. Hosszabbrovidebb ideig tagja volt az OEE Tájfejlesztési Szakosztályának, az Erdei Iskola Szakosztálynak és az Építéstudományi Egyesületnek.

Kitüntetései: 1969: Kiváló Dolgozó
1975: Egymillió hektár erdősítésben végzett kiemelkedő munkáért emlékplakett
1977: Erdészet Kiváló Dolgozója
1985: Kiváló munkáért miniszteri kitüntetés
2005: Ember az Erdőért Emlékérem
2006: Pro Silva Hungariae Emlékérem
2007: Kaán Károly díj
2011: Életfa Emlékplakett

Horváth Gyula (Győr, 1941.) okleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 31-1964., kelte: 1964. június 24.

Erdőmérnöki oklevelét 1964-ben szerezte meg. 1964–1974 között a Kisalföldi Állami Erdőgazdaság műszaki vezetője, ill. gépesítési előadója. 1974–1979 között az AGROBER műszaki ellenőre. 1979-től a Győr–Sopron Megyei Növényvédelmi és Agrokémiai Állomás meliorációs főfelügyelője. 1982-től az OKTH Észak-Dunántúli Felügyelőségének igazgató helyettese 1985-ig. 1985–1990 között a Kisalföldi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság integráció vezetője. 1990-től 1993-ig az ERDŐ Kft. ügyvezetője. 1993–1996 között az AGROPRODUKT Kft. Budapest fahasználati vezetője. 1996-tól nyugdíjazásáig egyéni vállalkozó.

Hőbör Árpád

Oklevél száma: 17-1964., kelte: 1964. június 23.

1964-től a Szombathelyi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság Műszaki Erdészetén magas- és mélyépítési műszaki vezetőként tevékenykedett. 1970-ben fejlesztési előadóként az Erdőgazdaság központjában magas- és mélyépítési tervezési munkákat végzett. 1975-ben a Nyugat-magyarországi Fagazdasági Kombinát fejlesztési csoportvezetőjeként, majd 1978-tól fejlesztési osztályvezetőként dolgozott az elsődleges fűrészipar valamint az erdőgazdálkodás területén. 1982-ben – Szőnyi János erdőmérnök kollégával közösen – szolgálati szabadalmat kaptak 185-581 szám alatt az "Edény fás növények szaporítóanyagának, főleg facsetetéknek a neveléséhez" címmel. 1981-től az erdészeti magas- és mélyépítési tervezési GMK vezetőjeként számos épület és feltáróút tervezésében vett részt a Vas megyei állami erdőkben. 1986-tól a Fakombinát Humánpolitikai Osztályát vezette az erdőgazdaság önállósodásáig. 1991-től a Szombathelyi Erdészeti Zrt-nél osztályvezető főmérnökként, majd fejlesztési főmérnökként dolgozott.

Zsilvölgyi Lászlóné Juriss Éva

Oklevél száma: 30-1964., kelte: 1964. június 24.

1964-1969 között a Nyugat-bükki Állami Erdőgazdaságnál magasépítési, majd erdőművelési előadóként dolgozott.

1970-1978 között a Hajdúnánási Állami Gazdaságnál beruházási előadó, illetve az erdészeti munkák irányításával foglalkozott.

1978-1998 között a Mátra-Nyugatbükki Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaságnál tervező mérnök beosztásban elsősorban erdészeti utak tervezését, kivitelezési munkák műszaki ellenőrzését és a közjóléti feladatok ügyintézését végezte.

Az Országos Erdészeti Egyesület Erdőfeltárási Szakosztályának tagja. Munkásságát az Országos Erdészeti Egyesület „Elismerő Oklevél”-lel és az „Erdőgazdaság kiváló dolgozója” kitüntetéssel díjazták.

Dr. Lenár György

Oklevél száma: 44-1964., kelte: 1964. június 25.

1964–1970 között a Zemplén-hegységi Állami Erdőgazdaság sárospataki majd a sátoraljaújhelyi erdészeténél dolgozott erdőművelési műszaki vezetőként. 1968-70 között az erdőgazdaság központjában gépesítési előadó. 1970. január 1-jétől 1971. május közepéig a Borsodi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság legnagyobb üzemének, a Miskolci (ládi) Fűrészüzemnek a vezetője volt. 1971. május 21-től 1984. január 1-jéig a BEFAG Pálházi Műszaki Erdészetét vezette. Ekkor nevezték ki a Hegyközi Erdészeti Igazgatóság vezetőjének. 18 000 ha erdőterület, egy fűrészüzem és az erdei vasút tartozott hatáskörébe. Innen vonult nyugdíjba 2001. szeptember 1-jén.

Munkássága az erdő- és vadgazdálkodás, annak műszaki háttere, magas- és útépítés, faanyagszállítás területére, valamint közjóléti tevékenységre terjedt ki. Jelentős részt vállalt az 1888-ban alapított erdei vasút Pálháza–Rostalló szakaszának megmentésében, felújítási és bővítési munkálataiban. 1989-ben Erdészet, vadászati és természetvédelmi gyűjteményt, erdész emlékművet hozott létre Pálháza lpartelepen. 2004-ben Pálháza nagyközség Emlékérmét vehette át munkásságáért.

1992 szeptemberében egyetemi doktori címet szerzett a soproni Egyetemen. Szakmai ismereteit Ausztria, Németország, Franciaország (Pro Silva), Svédország, Szlovénia és az USA (VOCA ösztöndíj) szakmai tanfolyamain és gyakorlatán bővítette.

Társadalmi megbízatásai:

- 1976–2003: a sátoraljaújhelyi Spartacus Vadásztársaság elnöke;
- 1997–2002: a B-A-Z megyei Vadászszövetség Vadgazdálkodási Bizottságának elnöke;
- 2005-től: a Somhegyi Erdő-birtokossági Társulat elnöke.

Tudományos munkásságát több tanulmány, cikk, szakmai előadások, a GRUBE katalógus 2000 fordítása, valamint egy önálló könyv, „Az eltékozolt kisvasút” jelzi.

Munkásságát többek között Aranyszarvas, B-A-Z megye Vadászatáért Érem, Magyar Vadászatért Érdemérem, Magyar Nemzeti Vadászrend és Mikó Imre emlékplakettel ismerték el.

Lovász László

Oklevél száma: 36-1965., kelte 1965. június 22.

1964-ben minden vizsgája letétele és diplomamunkája beadása után egy kreált fegyelmi vizsgálatot követően egy évre eltiltották a diploma megvédésétől. Erdőmérnöki oklevelét így 1965-ben vehette kézhez. Első munkahelye 1964-től 1966-ig az OEF Budapesti Erdőrendezőisége, ahol erdőrendező munkakörben kezdte munkáját. 1966-tól 1974-ig a Gödöllői Állami Erdőgazdaságnál, illetve jogutódjánál, a Nagykunsági Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaságnál előbb gépesítési előadóként, majd '69-től erdészetvezetői munkakörben dolgozott. 1974-től 1994-ig az Erdőgazdasági Fűz és Kosáripári Vállalatnál előbb műszaki fejlesztő, majd műszaki és anyaggazdálkodási osztályvezető helyettes, 1977-től műszaki igazgatóhelyettes, 1992-től igazgató. Ez a hús esztendő kötelezi el egész életére a fonófűz termesztés és a fűzvesszőből készített tárgyak szeretetéhez. 1994-től, az állami vállalat megszűntével, a Budapesti Természetvédelmi Igazgatóság Gödöllői Tájvédelmi Körzet vezetője, majd őrszolgálat vezetője, illetve annak jogutódja, a Duna-Ipoly Nemzeti Park Igazgatóság tájegység vezetője volt, 2003-ban történt nyugdíjba vonulásáig. Szakértőként részt vett nagy értékű műemléki épületek felújításán. Lakóhelyén a 70-es évek közepétől aktív résztvevője a térség kereskedelmi ellátásának, ÁFÉSZ igazgatósági tagként. 1978-tól dolgozik a

szakoktatásban, felnőtt képzésben. Szakmai vizsga elnökként harminc éven át vizsgáztatott, legtöbbet kosárfonó és fűzbútor-készítő szakmunkásokat és más kézműves szakmákban dolgozó felnőtteket és tanulókat. Több szakmai tanterv és tananyag összeállításában dolgozott, a Nemzeti Szakképzési Intézet megbízásából megírta a fűzbútorgyártás központi programját. Szakcikkeket ír és előadásokat tartott a vegyszeres növényvédelem gazdasági kihatásairól, az amerikai fonófűz más irányú felhasználhatóságáról. A 70-es évek végétől felelőse a szűkebb szakmai területe nemzetközi kapcsolatainak. Legtöbbször a lengyel, horvát, albán fűztermesztőkkel cseréli ki a szakmai tapasztalatokat, delegációkat vezet és fogad, bejárja Európa közel minden fűztelepét, fonóüzemét. Lengyelországban kitüntetik munkájáért. 1982-ben kitüntetéssel növényvédő szakképesítést szerez. Ez évtől kap szakértői kijelölést faanyagvédelmi, majd fonófűz termesztési és feldolgozási szakterületen. A növényvédelem ma is a „szakmai szerelem” életében. 1976-ban Kiváló Dolgozó, 1981-ben Kiváló Szövetkezeti Munkáért, 1986-ban Miniszteri Kiváló Dolgozó kitüntetésben részesült.

Marsovszky István

Oklevél száma: 4-1964., kelte: 1964. június 22.

Az erdőmérnöki oklevél megszerzése után, 1964–68 között az 1. sz. Budapesti Erdőrendezőség állományába került, erdészeti üzemtervezőként. 1968–79 között – áthelyezéssel – az akkor létrehozott Szegedi Állami Erdőrendezőség állományába került csoportvezető erdészeti üzemtervezőként, majd vadgazdálkodási tervezőként. Mintegy 100 000 ha erdőgazdasági üzemi vadászterület szakfelügyelője lett. Ezzel egyidejűleg három megye (Bács-Kiskun, Békés és Csongrád) Megyei Trófeabíráló Bizottságainak kinevezett tagja, illetve elnöke (Bács-Kiskun megye) lett. 1979-től 1999-ig (nyugállományba vonulásig) kikérés alapján a Csongrád Megyei Tanács VB., majd az átszervezések után a Minisztérium (MÉM, FM) Csongrád megyei szakigazgatási szerveinek megyei vadászati felügyelője, majd főfelügyelője, „megyei főtanácsos” besorolással. Eközben, 1984-ben a Gödöllői Agrártudományi Egyetemen vadgazdálkodási szakmérnöki diplomát szerzett.

Nyugállományba vonulása után még két ciklusban a Csongrád megyei Vadászszövetség vadászmestere, a megyei vadászújság („Cserkelő”) szerkesztő bizottságának tagja, a Csongrád Megyei Vadászati Almanach (2003) társszerzője és az Országos Magyar Vadászkamara hazai vadászati emlékhelyeket bemutató kiadványának („Fejet hajtunk” – 2008) „Csongrád megye” című fejezetének szerzője, ill. szerkesztője. Munkásságát több alkalommal (erdőrendezőiségek) Kiváló Dolgozó kitüntetéssel, majd Nimród Érmekkel, Tanácsi Munkáért Emlékéremmel, a Csongrád megyei Vadászkamara Emlékérmével” és az OMVV Magyar Vadászatért Érdeméremmel ismerték el.

Móro Ferenc

Oklevél száma: 39-1964.; kelte: 1964. június 24.

A gimnázium befejezése után a Soproni Erdőmérnöki Főiskolára jelentkezett. Szakmai előgyakorlatra az Erdőmérnöki Főiskola lehetőséget biztosított számára a Tanulmányi Állami Erdőgazdaság Sopron-környéki Erdészeténél. A fizikai dolgozó státusz felülírta a származásából eredő hátrányt, és a sikeres felvételi vizsga után a Börzsönyi Állami Erdőgazdasággal öt évre szóló tanulmányi ösztöndíjra szerződést kötött, ami lehetővé tette tanulmányai megkezdését. A Naszály hegy erdőtípusai és erdőművelési vonatkozásai című diplomamunkáját sikeresen megvédte. Munkára jelentkezett a Börzsönyi Állami Erdőgazdaságnál, ahol a Kosdi Erdészethez műszaki gyakornoknak, majd műszaki vezetőnek nevezték ki. 1970-ben áthelyezéssel az Ipolyvidéki Erdő és Fafeldolgozó Gazdaság Kosdi Erdészetének műszaki vezetője, majd a Kosdi és Püspökszilágyi erdészetek 1975. évi összevonásával a Váci erdészet vezetője lett. 1980-ban a MÉM Erdőrendezési Szolgálat Váci Üzemtervezési Irodához kinevezték temőhelyfeltárónak. 1982-ben munkaköre erdőtervezési feladatokkal bővült, és csoportvezetői megbízást kapott. 1993-tól, az erdőtervezési irodák termőhely-feltárási munkáinak és talajlaboratóriumainak ellenőrzési munkái-val is megbízták.

1996. december 31-én úgy döntött, hogy él az előnyugdíj lehetőségével. Szakmai tevékenységét nem adta fel, az erdőgazdálkodás határterületein vállalt tervezést és kivitelezést, mint vállalkozó. Fontosabb

munkái: kőbányák, meddőhányók rekultivációja, autópályák növénytelepítése, és települések fásítása volt.

1970-ben az OEE pályázatára elkészítette Vác város és környékének zöldövezeti terve című kiviteli tervét, mellyel első díjat nyert. 1972-ben az ERTI felkérésére közreműködött a IUFRO Levegőszennyeződés konferencia sikeres megrendezésében. 1977-ben a Pest Megyei Tanács Természetvédelmi Albizottság tagjaként, a Naszály természeti értékeit bemutató pályázatával sikerült a Naszályt helyi védettség alá helyezni. 1977-től az ERTI megbízása alapján, külső tudományos munkatárs lett. Az 1981. évi MTESZ pályázaton a „Matematikai módszerek a nem számszerűsíthető tényezők döntés-előkészítésében” című dolgozata I. díjat nyert. 1982-ben a Magyar Madártani Egyesület felkérésére elkészítette a Börzsönyi Tájvédelmi körzet termőhely és klíma térképét. 1987-ben az ERTI felkérésére kidolgozta az Erdészeti földértékelés javaslatát.

1973-ban a „Fásítási tömegmozgalom kiszélesítése terén végzett kiváló szervező munkáért” Dr. Madas András Dicsérő Oklevelet adományozott. Két alkalommal is Kiváló Dolgozó kitüntetésben részesült.

Pete István

Oklevél száma: 34/1964., kelte: 1964. június 24.

Erdőmérnöki oklevelének megszerzését követően az Észak-zalai Erdőgazdaság Novai, majd Lenti Erdészeténél helyezkedett el erdőművelési műszaki vezetőként. 1969-ben az Erdőgazdaság Központjába, Zalaegerszegre került fahasználati előadónak. 1970-ben a két zalai erdőgazdaság összevonásával munkáját Nagykanizsán folytatta, ahol a Fafeldolgozási Osztály előadója lett. 1970 nyarán a Zalaegerszegi Közúti Igazgatóságnál helyezkedett el, mint szakaszmérnök. 1974-76-ban a Budapesti Műszaki Egyetem Építőmérnöki Karán útépítő és úttervező szakmérnöki oklevelet szerzett. 1983-ban a Vas-Zalai Közúti szervezet összevonásával Szombathelyre került, mint útfenntartási és üzemeltetési főmérnök. 1990-ben újabb átszervezés révén a Zalaegerszegi Közúti Igazgatóságnál dolgozott, és 2001-ben, mint műszaki igazgatóhelyettes vonult nyugállományba. Utána a közúti forgalomtechnikai feladatok kivitelezésére alakult ROAD-PIKTOR Kft. (Zalaegerszeg) és az ÚT-PIKTOR Kft. (Szombathely) ügyvezetőjeként dolgozott tovább.

Az erdővel való szoros kapcsolatát 1968 óta a Lenti Szabadság Vadásztársaság tagjaként őrzi.

Munkásságát 1997-ben a Közlekedésért miniszteri érdeméremmel ismerték el. Zalaegerszeg város és a megye közúthálózatának fenntartása, felújítása és fejlesztése érdekében magas szakmai színvonalon végzett munkájáért, valamint Zalaegerszeg közlekedésének korszerűsítésében, a várost megkerülő utak megvalósításában vállalt kiemelkedő tevékenységéért 2000-ben Zalaegerszegért-díjjal külön is jutalmazták.

Popovics Mihály

Oklevél száma: 55-1964., kelte: 1964. június 25.

A diploma kézhezvételének után, 1964. július 13-án felvette a munkát a Kisvárdai melletti Ricsikai Erdészetnél, erdőművelési műszaki vezetőként. Két éven belül kinevezték ugyanitt az erdészet vezetőjének, a műszaki vezetői munkakör meghagyása mellett. 1980. december 31-én összevonások okán az erdészet megszűnt és a Baktalórántházi Erdészethez csatolták.

Az összevonási hullám az egész erdőgazdaságot érintette, így a Nyírbélteki és a Tiborszállási Erdészetek, valamint a Nyírbátori Fafeldolgozó Üzem összevonására is sor került. Így az összevont erdészeti üzem fahasználati műszaki vezetőjének nevezték ki. Ez pár hónapig tartott, mert a fafeldolgozó üzem vezetőjét egészségügyi okok miatt a kapott munkakörétől felmentették. A fafeldolgozás és fakitermelés egy kéz irányítása alá került. A „csináld már egy kicsit”-ből 13 és egy negyedév lett. A kényszer ez esetben eredményt hozott, mert az eredmény határozta meg bármely faanyag sorsát. Ha az egyedi méretű tölgy hengeresfát bármilyen ok miatt jobban megfizették, azt rövidebbre vágni hiba lett volna.

Nyírbátori munkája nyugdíjazásáig, 2002. december 31-ig tartott. Ezt megelőzte az erdők egy részének magánosítása, a nem magánosított erdők állami kezelésbe vonása. Emiatt is a jelentős területtel bővült, az amúgy sem kis területű erdészetet ezek után már két erdészetre osztották.

Munkája minőségét a hátrahagyott erdők állapota, volt dolgozói emlékezetei minősítik.

Rakk Tamás

Oklevél száma: 33-1964., kelte: 1964. június 24.

1964-ben az akkori Balaton-felvidéki Erdőgazdaságnál (ma VERGA Zrt.) helyezkedett el, ahol különböző műszaki vezetői beosztásban dolgozott, majd 1969-ben erdészeti vezetővé nevezték ki. 1991-ben a Veszprémi Erdőgazdaság igazgatója nyugdíjba vonult és pályázati úton meghirdették az állás betöltését. A pályázatot – sok jelentkező között – megnyerte. Az igazgatói, majd vezérigazgatói, majd elnök-vezérigazgatói posztot 1991. közepétől 2003. február végéig töltött be, majd nyugdíjba vonult.

A több évtizedes sikeres szakmai tevékenységéből kiemelt fontosságú a „Vizeinket is védjük erdeinkben” mozgalom megindítása, amelynek keretében az erdőgazdaság területén található összes forrást, köztük számtalan elhanyagoltat újra foglaltak, a többit felújították. Számtalan, kisebb-nagyobb vízfogó gát építésével azt érték el, hogy a területről minél kevesebb víz vonuljon le.

Az új kor kihívásainak megfelelően megszervezte a „Vállalkozó erdész rendszert”, amely rendkívül megnövelte az erdőgazdálkodási munka hatékonyságát, zsugorította vízfejét, és lelkesítette a dolgozni akaró kollégákat.

Kidolgozta és létrehozta a Zárt Rendszerű Vadgazdálkodást, amelyet 7 évig működtetett a 4000 hektáros területen. Lényege, hogy a legrosszabb termőhelyeken, ahol természetes vizek nincsenek, olyan gazdálkodó egységet működtessen, amely az addigiakhoz képest lényegesen nagyobb eredményeket produkál. Életében az alapvető szakmai tevékenység mellett jelentős helyet kapott a vadászat. Jó barátok, jó kollégák, ismerősök segítségével sikerült a világnak több pontjára eljutnia vadászként. Az ott szerzett vadász- és egyéb élményeit írásos formában is rögzítette, amelynek szülöttje 4 könyv: A vadász is ember, Telihold a Kilimandzsáró felett, Tűzözön és hóvihár, Égi és földi utakon Mongóliában.

Az 1970-es évek elejétől rendszeresen jelentek meg – szakmai és szépirodalmi – írásai a NIMRÓD vadászújságban, a Magyar Vadászlapon és több más újságban.

A sikeres életpálya folyamán több elismerésben részesült, amelyek közül néhány fontosabb: Emléklap (Széchenyi Emlék Alapítvány, 1995), Hubertus kereszt, arany fokozat (Vadászati Kulturális Egyesület, 1996), A Magyar Köztársaság Érdemrend Kiskeresztje (A Magyar Köztársaság Elnöke, 1996), NIMRÓD Vadászérem (Országos Magyar Vadászati Védegylet, 1997), C.I.C. Bronz plakettje (1998), Ezüst viselet-történeti kispasztika (A Magyar Köztársaság Honvédelmi Minisztere, 2001), A Magyar Vadászatért Érdemérem (Országos Magyar Vadászati Védegylet, 2005), Arany Fácántoll Irodalmi Nagydíj (Vadászati Kulturális Egyesület, 2009), A Magyar Köztársaság Érdemrend Tiszti Keresztje (A Magyar Köztársaság Elnöke, 2011).

Schrődl László

Oklevél száma: 52-1964., kelte: 1964. június 26.

1964. augusztus 1-jétől a Szombathelyi Állami Erdőgazdaság Óriszentpéteri Erdészeti fahasználati műszaki vezetőként végezte munkáját. 1969-től 1973-ig a gépesítési műszaki vezető feladatkörét is ellátta. 1973. április 1-jétől kapott kinevezést az Óriszentpéteri Erdészeti vezetésére.

1975. január 1-jétől a Vas megyei Tanács VB. Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Osztálya erdészeti, vadászati és természetvédelmi felügyelője lett.

Tanulmányai folytatásaként az Erdészeti és Faipari Egyetemen erdészeti növényvédelmi szakmérnöki tagozatán 1978-ban kapta kézhez diplomáját.

1988-ig erdészeti, vadászati és halászati főfelügyelőként végzett szakmai irányítási és hatósági jellegű munkát. Emellett 1982-től a Szombathelyi Megyei Bíróság területén igazságügyi vadászati szakértőként is tevékenykedett.

1988 júliusában a MÉM Erdészeti és Faipari Hivatal által meghirdetett felhívás alapján pályázatot adott be a Szombathelyi Erdőfelügyelőség igazgatói munkakörének ellátására. 1988. október 16-tól kapott ki-

nevezése alapján 1966. december 31-ig, mint a Szombathelyi Erdőfelügyelőség Igazgatója, majd erdőfelügyelőségek átszervezése miatt 1977. január 1-jétől 1999. február 15-ig a jogutód Állami Erdészeti Szolgálat Szombathelyi Igazgatóság igazgatója, 1999. június 30-ig szakfőtanácsadója volt. 1999. július 1-jével nyugdíjba vonult.

Sóskuti György

Oklevél száma: 45-1964., kelte: június 25.

Erdőmérnöki oklevelét 1964-ben szerezte meg. Utána az Egri Erdőrendezősnél dolgozott. 1966-tól a Heves megyei Tanács VB Mezőgazdasági Osztályán erdészeti, vadászati és természetvédelmi felügyelői munkakörben tevékenykedett 1980-ig. 1987-ig erdészeti és természetvédelmi munkakörben alkalmazták. 1987-től a Bükk Nemzeti Park Igazgatóság munkatársa, és innen megy nyugállományba 2002 évben. Munkásságát többek között Nimród Vadászéremmel, Környezetvédelemért Emlékéremmel ismertél el.

Szabó Péter

Oklevél száma: 29-1964., kelte: 1964. június 24.

Az erdőmérnöki oklevél megszerzése után nyugdíjba vonulásáig mindig az erdészeti szakmában dolgozott. 1964-1969 között a Dél-somogyi Állami Erdőgazdaságnál építési előadóként kezdte pályáját, ahol beruházások előkészítésével, magas és mélyépítési kivitelezési munkákkal foglalkozott. 1970-1971 között a Telki Erdő- és Vadgazdaságnál építési műszaki vezető volt. 1972-1976 között az Erdőgazdasági és Faipari Tervező Intézetnél tervezőként regionális erdőfeltárási és fejlesztési kerettervek készítésében vett részt. 1977-1978 között az Állami Erdőrendezősnél Műszaki Irodájának főelőadója volt. 1979-1996 között átszervezés folytán a MÉM (FM) Állami Erdőrendezési Szolgálathoz került főmunkatársi beosztásba, majd újabb átszervezés folytán 1997-2003 között az Állami Erdészeti Szolgálat Központjában a Statisztikai és Elemzési Osztályon dolgozott, mint főtanácsos, és vezető főtanácsosként ment nyugdíjba. Fő feladatai közé tartozott az Országos Erdőállomány Adattárhoz kapcsolódó elemzési munkák, különböző szervezetek szülő információszolgáltatás, prognózisok készítése. Publikációi: Erdőállományokról: 1 könyv szerkesztése és részbeni írása, 1 könyv részbeni írása, 3 cikk írása. Erdőgazdálkodásról és faiparról: 5 évfolyam többnyelvű szórólappal szerkesztése, és kiállítási (OMÉK) tablók készítése.

Tutuntzisz Thomasz

Oklevél száma: 60-1964., kelte: 1964. június 26.

A görög polgárháború időszakában – 1948-ban – került Magyarországra. Erdőmérnöki oklevelének megszerzése után 1964-1966 között tervezőmérnöként dolgozott az Órség-Hetési Vízgazdálkodási és Talajjavítási Társulatnál. 1966-1967 között mérnöként, majd megbízott osztályvezetőként tevékenykedett a Kőszegi Tanács Építési és Közlekedési Osztályán. 1967-2004 között a soproni Roth Gyula Erdészeti Technikumban tanított, később e mellett a gyakorlati oktatást vezette. Mérnöktanári képesítését 1973-ban szerezte. Munkásságát Kaán Károly-éremmel ismerték el.

Dr. Várhelyi József

Oklevél száma: 47-1964., kelte: 1964. június 25.

1964. július 1-jétől a Dél-zalai Állami Erdőgazdaság Tornyiszentmiklósi Erdészeténél gyakornok. 1965. január 1-jétől a Letenyi Erdészetnél fahasználati műszaki vezető, erdészetvezető helyettes. 1970-től az újonnan alakult Zalai Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság 18. sz. Lenti Fafeldolgozó Üzemének vezetője. Irányítása alatt valósult meg az üzem nagyszabású korszerűsítése.

1975-ben Lenti és térsége országgyűlési képviselője lett. 1979. augusztus 1-jétől a Zalai Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság igazgatójává nevezték ki. Vezetése alatt a hatékonyabb unkaégetés elősegítése érdekében nőtt az erdészetek önállósága. Az erdészeti munkák gépesítésében jelentős fejlesztések történtek.

tek, több erdei feltáróút, míg 1988-89-ben Letenyén korszerű furnérüzem épült. Az 1985-ben alakult Vállalati Tanáccsal eredményes együttműködést alakított ki. A ZEFAG több minisztériumi elismerés után 1987-ben Kiváló Vállalat, és az erdőgazdaságok közül elsőként Termelési Nagydíj kitüntetését kapott.

1980-ban ismét országgyűlési képviselővé választották, ezúttal Letenyén és térségében, ahol 1985-ben ismételt, így összességében a harmadik képviselői ciklusát töltötte.

Az OEE Nagykanizsai Csoportjának elnöke 1981-1992. között.

1985-ben az Erdészeti és Faipari Egyetemen egyetemi doktori (dr. univ.) fokozatot szerzett, az év végén jogosult lett a vezérigazgatói cím használatára.

1993-tól a letenyei Zala Furnér kereskedelmi vezetője. 1994-től a Zalaerdő Letenyei Erdészetének igazgatója a 2000. év végéig. 2001-től nyugdíjas.

Munkásságát többek között MÉM miniszteri kitüntetésekkel (1973, 1984), Munka Érdemrend ezüst fokozatával (1986), Magyar Köztársaság Arany Érdemkeresztel (1997) és Pro Urbe Letenye díjjal (1998) ismerték el.

Dr. Visy Géza

Oklevél száma: 56-1964., kelte: 1964. június 25.

Ipari közgazdász-mérnöki oklevelét 1969-ben, bányatechnikusi oklevelét 1980-ban szerezte meg.

1964-1976 között a Vértesi Állami Erdőgazdaságnál ill. a Vértesi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaságnál műszaki vezető, terv- illetve közgazdasági osztályvezető majd főmérnök – erdőgazdálkodási szakmai tevékenységi körökben.

1976-tól 1983-ig a Tatabányai Szénbányák Vállalat Távlati Fejlesztési Főosztályán műszaki tanácsadó és bányagazdasági osztályvezető-helyettes – bányászati terület-kisajátítási, ill. számítógépes beruházás követési rendszerek megtervezési, üzemeltetési, betanítási tevékenységi körökben.

1984-1992 között a Fainforgnál és a Müszi-Fainforgnál igazgató – közös erdőgazdasági számítástechnikai géppark és rendszer kialakítási kísérleti rendszer területén.

1993-tól nyugdíjazásáig a Matáv központjában a Beruházási Ágazatnál projektmenedzser, majd beruházás kontrolling szenior menedzser beosztásban dolgozott – a vállalat német és amerikai tulajdonosai által igényelt befektetői szemléletű kontrolling rendszer üzemeltetésében.

Wágner Tibor

Oklevél száma: 57-1964., kelte: 1964. június 25.

Végzése után kezdetben a Nyugat-Bükki Állami Erdőgazdaságnál építési műszaki vezető (építésvezető), majd a Műszaki Erdészet vezetője. 1972-77-ben az Építésvezetőség vezetője.

1977-1990. között műszaki osztályvezető, majd műszaki igazgató a Központban. A cég neve ekkor már Mátra-Nyugatbükki Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság (Eger). 1990-től nyugdíjazásáig, 2003-ig főmérnök az EGERERDŐ Rt.-nél (később Zrt.).

Egész szakmai pályafutására jellemző, hogy mindvégig műszaki feladatokkal foglalkozott.

Saját bevallása szerint legszebb időszaka volt, amikor építésvezetőként utakat, épületeket, épített a Mátrában, a Nyugat-Bükken

valamint a Heves-Borsodi Dombvidéken. Az erdőfeltárás nagy korszaka volt ez.

Komoly feladatot jelentett életében, amikor munkatársaival megszervezte, irányította a cég egyik legnagyobb beruházását, a Felnémeti Fűrészüzem rekonstrukcióját. Ezzel egyidőben zajlott irányításával a másik nagy beruházás Felnémeten, a fagazdasági üzemek (Gépjavitó, Építésvezetőség, Egri Erdészet, Gépgyártó Üzem) új telepének a felépítése, ide települtek a későbbi Csebokszári lakótelep helyén álló gazdasági létesítmények.

Kiemelkedő esemény volt a szilvásváradai négyesfogat-hajtó világbajnokság, 1984-ben. Itt a nagy versenyhez tartozó létesítmények (stadion, Maraton-pálya, istállók, stb.) építésének irányítása volt a feladata.

Lényegében 1990-ig tartott a nagy cég gépekkel, gazdasági épületekkel, utakkal való felszerelése, majd 1990 után megkezdődött mindezeknek a lebontása. Elindult a társasági vagyon privatizálásának lélekölő folyamata. Wágner Tibor szakmai életének első nagy szakaszában az építkezés, míg második szakaszában a vagyon lebontása (privatizáció) képezte a feladatát. Az utóbbi szakaszban zajlott az állami erdők kárpótlási folyamata, melynek során 13 000 ha erdő került magánkézbe.

1987 és 2002 közt szervezője és vezetője volt az észak-német Mecklenburg-Vorpommern tartományi erdészekkel folytatott évenkénti kölcsönös tanulmányutaknak.

Bekapcsolódott az Országos Erdészeti Egyesület életébe, tíz éven keresztül az Erdőfeltárási Szakosztály titkára volt.

1983-ban egyetemünkön gazdasági szakmérnöki diplomát szerzett.

Németh András valétaelnök halálát követően (1986) az 1964-ben végzett erdész évfolyam valétaelnöke.

1997-ben Kaán Károly-díjban részesült.

Nyugdíjba menetele után az Egri Erdőgazdaság – mai nevén EGERERDŐ Zrt. – történetével foglalkozott, ebben a körben keletkezett írásai folyamatosan jelentek meg az Erdészeti Lapok hasábjain.

2017-ben „Fejezetek az Egri Erdőgazdaság történetéből” címmel jelent meg az általa írt monográfia, mely összesen 65 fejezetben mutatja be az erdőgazdaság 80 éves fennállásának legérdekesebb eseményeit és személyeit, fotókkal illusztrálva. A könyv bemutatójára az egri Érseki Palota dísztermében, 2017 szeptemberében került sor.

Aranydiplomában részesülő okleveles erdőmérnökök, akik az Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Karán végeztek 1974-ben

Árvai István Csaba

Oklevél száma 2/1974., kelte:1974.június17.

A diploma kézhezvételét követően munkaviszonyt létesített a Székesfehérvári Közúti Építő Vállalatnál, ahol művezetőként kezdett dolgozni. 1977 elejétől építésvezetőként folytatta, majd 1980. január 1-jétől a vállalat veszprémi főépítésvezetőségének irányítását vette át. Munkája során Veszprém és Fejér megyei közlekedési létesítmények megvalósítását irányította, szervezte. 1981-től képviselte vállalatát a közlekedési tárca Felügyelő Bizottságában.

Szakmai ismeretei bővítése érdekében folytatta tanulmányait a Budapesti Műszaki Egyetemen. Az Építőmérnöki Karon 1981-ben államvizgázott és közúti építő és üzemeltető szakmérnöki diplomát szerzett.

Szakmai munkája elismeréséül 1983-ban miniszteri kitüntetésben részesült.

sült.

1983 júliusában elhagyta a kivitelezői pályát, és új kihívásként az államigazgatás szakmai területén vállalt feladatot. A Megyei Tanács Közlekedési osztályán helyettes vezető lett. Feladata Veszprém megye települései úthálózatának fejlesztési, üzemeltetési munkáinak segítése, a megyei útfelügyelet irányítása, a tanácsai út- híd- vagyon informatikai adatbázisának megteremtése, valamint a megyei közlekedési intézmények szakmai felügyelete volt.

Eredményes munkáját 1988-ban a Tanács kiváló dolgozója kitüntetéssel ismerték el.

A rendszerváltáskor megszüntetett tanácsai közigazgatási rendszer szakmai feladatait közlekedési területen a Megyei Közlekedési Felügyelet vették át, amelynek pályázati kiválasztást követően 1992. január 1-jétől az igazgatója lett. Ezt a munkakört töltötte be a nyugdíjba vonulásáig.

Fő feladata a közúti közlekedéshez kapcsolódó hatósági eljárások magas szakmai színvonalának biztosítása volt. Feladatának tekintette a következetes, átlátható jogalkalmazói munka fenntartását. Folyamatos intézményfejlesztéssel gondoskodott az egyre színvonalasabb személyi és tárgyi feltételek megteremtéséről.

Munkáját a Közlekedési Főfelügyelet főigazgatója 2000-ben, a Közlekedési miniszter 2001-ben kitüntetéssel ismerte el.

2007-ben, 15 évnyi megyei igazgatói munkavégzést követően ment nyugdíjba.

A szakmai munka mellett aktívan részt vett a Közlekedéstudományi Egyesület életében, az évek során megkapta a szervezet ezüst illetve arany jelvényét is.

A Veszprém megyei balesetmegelőzési munka a megyei rendőri szervekkel jó és eredményes együttműködést igényelt, amit a rendőrség aranyérmével ismertek el 2007-ben.

A természethez való kötődése egész életében megmaradt, a vadászatban testesült meg. Aktív szerepet vállalt a vadászati közéletben, tagja volt a megyei Vadászszövetség elnökségének, a megyei Vadászkapara sportvadász alelnöki feladatait 10 évig látta el, emellett saját társaságában irányította a vadgazdálkodási és vadászati tevékenységet.

Bodor László

Oklevél száma 4/1974., kelte: 1964. június 17.

Szakmai pályáját az egyetem elvégzése után 1974 augusztusában kezdte a Vértes Erdőgazdaságnál. Négy hónapig a császári erdészet parketta üzemében gyakornokoskodott, majd 1975-től erdőművelési műszaki vezető a császári erdészetnél. A sok elgyomosodott cseres bontóvágást elkezdte gyűjtött csermakkal, kézi vetéssel kiegészíteni, eredményeként a fakitermelési végvágási korlátozások megszűnnek. A kocsányos tölgy alátelepítéssel rendelkező bontásokban rendszeresíti az ápolóösvényes feltárást, ezt kiterjeszti a cseres természetes újulatokban is. Ennek eredményeként lecsökken a kézi ápolási terület és olcsóbbá válik az ápolás. Kísérletet folytat a (Metler) csévében történő burkolt gyökerű kocsányos tölgy csemete nevelésére. Ez irányú pályázatát az OMÉK 3. díjjal jutalmazza. 1980-ban a császári erdészet megszűnik, áthelyezéssel a Mecseki Erdőgazdasághoz kerül. Az erdőgazdálkodás teljes spektrumával rendelkező sellyei erdészet vezetője lesz. Az ország legértékesebb faállományai közé tartozó, az erdészet területén 54%-os elegyarányal bíró szlavyon kocsányos tölgyesek kezelése rendkívüli feladat és felelősség. A tarvágás utáni hálózatos mesterséges felújítás helyett kidolgozza a makkvetéssel kiegészített, szűkített ernyős felújító vágásos felújítást, annak teljes technológiai sorát a bontóvágástól a befejezett ápolásig. Ebben az időben kifejleszti a VM-1 Bodor-féle vágásterületi makkvetőgépet, amelyet 1987-ben saját találmányaként bejegyeznek, és nemzetközi oltalommal látnak el. A gép erdőtelepítésekben és felújításokban egyaránt alkalmas makkvetésre. Ars poeticája az egy hektárra jutó csemeteszám növelése, és a túlszorodott csülkös vad számának csökkentése. A célt két évtized alatt sikerül elérnie. A makkvetések minőségi makkal történő ellátása érdekében 1989-ben Bogdása község határban létesíti 20 ha-on Európa legnagyobb szlavyon tölgy, szelektált makktermesztő ültetvényét. 1992-ben Bűrös község határban kísérletet indít a vágásos gazdálkodásból örökzöld alakká történő átalakításra elegyes kocsányos tölgyesekben.

1998 őszétől az Ipoly Erdő borsönyi főmérnöke. A királyréti erdészettel közösen kidolgozza a kisterületű csoportos szálalóvágások alkalmazását a növedékfokozó gyérítések és véghasználatok teljeskörű fakitermelési módjaként. Kismaros község határban kocsánytalan tölgyes állományban is kísérletbe kezd a folytonos borítású erdővé átalakításra.

2003 őszétől a Gemenci Erdő- és Vadgazdasághoz kerül. Meghonosítja elegyes keménylombos állományokban a makkvetéses felújítást. Kísérleteket folytat a karódugványos nemes nyár felújítással. Aktív részese a kisvasút állomáshelyein kiépítendő közjóléti és turisztikai objektumok létesítésének. 2010-ben vonul nyugdíjba.

1974 óta tagja az OEE-nek, és több ciklusban az erdőművelési szakosztálynak. 1998-ban Varga Béla erdőmérnökkel együtt döntenek a Pro Silva Hungaria 1999-es megalakításáról, amelynek 2003-ig első ügyvezető titkára.

Két, a természetközeli erdőgazdálkodással foglalkozó témájú könyvben társszerző. Szakmai lapunkban gyakran jelentek meg írásai.

Munkáját több szakmai és miniszteri kitüntetésekkel ismerték el.

Faludi József

Oklevél száma: 9/1974., kelte: 1974. június 17.

A végzés után, 1974 szeptemberében a Mecseki Erdőgazdaság sellyei Erdészetének szállítási műszaki vezetője.

1978 októberétől a sellyei Víz Társulat előkészítési osztály vezetője.

1979 májusában hazakerül Mohácsra, és a dunaszekcsői Duna-gyöngye MGTSZ ágazatvezetője. Csemetekert alapítása, 110 hektár erdő felújítási hátralék megszüntetése, fűrészüzem létesítése kötődik tevékenységéhez.

1980 februárjában erdészeti növényvédő szakmérnök diplomát szerez a Soproni Egyetemen.

1980-tól szellemi szabadfoglalkozású magánerdőmérnök nyugdíj-bavonulásáig (2008. október 13.). Ez idő alatt erdészeti, gyümölcs- és díszfaiskolát üzemeltet a mai napig.

1994. június 21-én szerzi meg a természetvédelmi szakmérnök diplomáját.

Tevékenyen részt vesz a Fertő-Hanság Nemzeti Park vizes élőhely rekonstrukciós tervezési, kivitelezési, növénytelepítési és halásítási munkáiban.

A győri Audi gyár bővítési területének (170 hektár) fokozottan védett növény áttelepítését szintén ő végzi. Mint tógazda 2003. június 10-én halászati szakmérnöki diplomát szerez a Debreceni Mezőgazdaságtudományi Egyetemen.

2010 után családi gazdaként végzi tevékenységét.

Nevéhez kötődik (2002-ben) saját szelekciójú, vírusmentes vadgyümölcs magtermő plantázs létrehozása, valamint az Alsó-Duna ártéri fehérynár, vénicszil magtermő ültetvény is, mely első az európai régióban.

Dísznövény-termelőként, főként az őshonos fafajokat telepítette az általa tervezett és kivitelezett több tucat közparkba, millecentenárium emlékparkba.

2015-től NAK szaktanácsadó növényvédelem, erdészet, ökológiai gazdálkodás és halászat témában.

Kiskunsági Nemzeti Parknál a fülöpszállási homokpuszta invazív növényeinek visszaszorításában, valamint a Kolontó rekultivációs munkálataiban, mint felelős műszaki vezető vett részt.

Fekete Andor László

Oklevél száma: 65/1974.; kelte: 1974. június 19.

1966-70-ig a Budapesti Műszaki Egyetem Vegyész-mérnöki Karára járt, 1971-től az Erdőmérnöki Karon folytatta tanulmányait.

Diplomájának megszerzése után 1974 és 1975 között a SEFAG Ladi Erdészeténél erdőművelési műszaki vezető volt.

1975-ben a SEFAG Zamárdi Erdészetéhez került csemetetermelési műszaki vezetőnek és 1977-ben a Kertészeti Egyetem továbbképző tanfolyamán vett részt (Fás növények szaporítása). A csemetekertben két nagy üvegházban (talajfűtés, automata párasító) évi százezer dugvány (örökzöldek, díszcserjék) gyökereztetése történt.

1980-ban a Siófoki November 7. TSZ díszfaiskola vezetője lett.

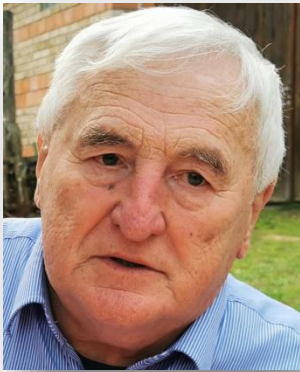
1983-ban megalakult a Balatoni Kertépítő és Parkfenntartó GMK,

amely 2000-ben Közkereseti Társasággá alakult, egészen a 2023. évi megszűnéséig.

1998-ban a Szántódi kertészet a GMK bérleményéhez került és díszfaiskolai lerakatként üzemelt 2009-es évi bezárásig. A helyi GAMESZ megalakulásáig a GMK látta el Szántód község közterületi fenntartását és virágosítását.

2003-ban Új-Zélandon vett részt három hónapig tapasztalatszerző úton egy nagy gyümölcsstermelő gazdaságban.

2007-ben nyugdíjba vonult, de a nyugdíj mellett a KKT-ben 2018-ig a balatonföldvári Hullám Villa park-fenntartásában dolgozott.

Géczy Béla

Oklevél száma: 12/1974.; kelte: 1974. június 17.

1974: első munkahelye a Mecseki Erdő és Fafeldolgozó Gazdaság Kisvaszari Erdészete, erdőművelési műszaki vezető;

1978-1982: Mecseki Erdő és Fafeldolgozó Gazdaság Hetvehelyi Erdészete, erdészetvezető;

1983-1999: Pilisi Parkerdő Zrt. Szentendrei Erdészete, erdészetvezető;

1999-2006: Ipoly Erdő Zrt. Nagymarosi Erdészete, erdészetvezető;

2006. december 30.: nyugdíjas;

Egyéb végzettsége: Gödöllői Agrártudományi Egyetem Társadalomtudományi Kar vállalatgazdasági szakmérnök, és mérlegképes könyvelő (1988); Magyar Mérnöki Kamara tagja 2015- (13-13369,

13-65628), SZÉM7-Szakági építésügyi műszaki szakértői szakterület, erdészeti rész-szakterület.

Egyéb munkahely: ECO-TEC KFT. Mérnöki iroda, műszaki ellenőr (környezetvédelem, növénytelepítés), 2017-2021 között.

Gyuga Ottó

Oklevél száma: 13/1974.; kelte: 1974. június 17.

Diplomája megszerzése után mindenképpen kedvelt városában, Sopronban szeretett volna maradni. Mivel erdőmérnöki munkahelyet nem talált a Győri Közúti Építő Vállalat Soproni Főépítésvezetőségén vállalt munkát közvetlen termelésrányítóként. Munkáját olyan minőségben végezte, hogy kétszer is Kiváló Dolgozó kitüntetésben részesült.

1985-ben nyílt lehetőség a szakma közelébe kerülni és a Tanulmányi Állami Erdőgazdaságnál helyezkedett el. Építési előadóként dolgozott itt, és számtalan fejlesztést vezetett. Például: útépitések, vadászkasztély kialakítás, fagyártmányüzem korszerűsítés, pihenőház építés, műszaki erdészeti tehergépjármű javítóbázis létrehozása, aprítéktároló és égetőmű építés stb. valamint a meglévő épületek, szolgálati lakások karbantartása stb. volt a feladata.

1996-tól Sopron Megyei Jogú Város Önkormányzatának Polgármesteri Hivatalában dolgozott beruházási előadóként, majd városüzemeltetőként. A munkakör betöltéshez megszerezte a közigazgatási alapvizsgát, majd a szakvizsgát is. 2007. decemberében mint vezető főtanácsos ment nyugdíjba.

Hartdégen Mátyás

Oklevél száma: 31/1974, oklevél kelte: 1974. június 18.

A diploma megszerzése után a Vértesi Erdő és Fafeldolgozó Gazdaságnál helyezkedett el.

1974 – 1975: Gyakornok Oroszlányi Erdészet

1975 – 1980: Fahasználati műszaki vezető Tatai Erdészet

1980 – 1985: Erdőművelési előadó Központ

1985 – 1992: Erdőművelési Osztályvezető

1992 – 2001: Erdőművelési Ágazatvezető

2001 – 2010: Műszaki Vezérigazgató helyettes

2010. december 31.: nyugállományba vonulás

1984-ben elvégezte Sopronban a Fatermesztés Szakmérnöki szakot jeles eredménnyel.

1985-ben Eredményes Fásítási Munkájáért dicséző oklevelet kapott a MÉM Erdészeti Hivataltól.

1992-ben az FM-től Eredményes Fásításért emlékérmet kapott.

2019-ben az Agrárminisztérium Életfa Emlékplakett bronz fokozata elismerést adományozta.

A térségben több száz hektár nagyságrendben folytak külszíni bányafejtések. A bányászat befejezése után ezen területeket rekultiválni és erdősíteni kellett. Ezen felül a szokványos erdőfelújítási munkákon túl több száz hektár egységáras erdőtelepítés lett elvégezve a mezőgazdaság által felhagyott területeken. Ezen munkálatokban a tervezéstől a kivitelezésen keresztül tevékenyen részt vett.

Lángné Dr. Jereb Mária Katalin

Oklevél száma: 15/1974.; kelte: 1974. június 17.

1974 szeptemberétől Budapesten helyezkedett el az Erdőgazdasági és Faipari Tervező Iroda (ERDŐTERV) Mélyépítés Osztályán, ahol közintézmények, lakóházak vízellátásának, szennyvízelvezetésének tervezésével, az ehhez szükséges helyszíni mérések elvégzésével, tervrajzok készítésével foglalkozott.

1976-1989 között az Erdészeti Tudományos Intézet Munkaszervezési Osztályán dolgozott. Feladatai az erdőgazdálkodás gyakorlatához kapcsolódó munkaszervezési, munkavédelmi, ergonómiai és munkapszichológiai vizsgálatok végzésére, megoldási módok kidolgozására irányultak.

1977-ben angol, 1984-ben spanyol nyelvből középfokú állami

nyelvvizsgát tett.

1981-ben a Budapesti Műszaki Egyetem Gépészmérnöki Karán ergonómiai szakmérnöki végzettséget szerzett.

1989-ben került a Gödöllői Agrártudományi Egyetem Tanárképző Intézetének (később Szent István Egyetem Gazdaság és Társadalomtudományi Kar Pályatervezési és Tanárképző Intézet). Pszichológia Tanszékére oktatóként.

1990-ben végzett mérnök-tanárként Gödöllőn.

Bár az eltelt évek során munkahelyén az intézményi elnevezések, szervezeti formák folyamatosan változtak, nyugdíjba vonulásáig változatlanul ugyanazon a tanszéken dolgozott.

1992-ben vezető szaktanácsadó oktató PHARE bizonyítványt szerzett.

1993-ban Sopronban kapott egyetemi doktori címet. Disszertációjának témaköre a „Vezetők életmódjának, munkastílusának és személyiségének vizsgálata az erdőgazdálkodásban” volt.

Kezdetben a mérnök-tanár, majd a munkavállalási tanácsadó (andragógia) alapszak, az emberi erőforrás tanácsadó mesterszak, valamint a pályorientációs tanárképzéshez kapcsolódó elméleti és gyakorlati tárgyakat oktatott (mint álláskeresési technikák, kommunikáció, kulcsképessegek, pályaismeret, tanácsadás gyakorlat, tanulási technikák) nappali és levelező tagozaton egyaránt. Az egyetemi oktatáson kívül

különböző célcsoportok (munkaügyi dolgozók, álláskeresők, tanárok, felsőoktatási hallgatók stb.) számára tartott tréningeket, képzéseket, részt vett több hazai és nemzetközi kutatómunkában, együttműködési programban.

2013 nyarán befejezte aktív egyetemi pályafutását, de ezt követően még egészen 2020 végéig vállalt feladatokat hosszabb, rövidebb ideig tartó projektek szakmai megvalósításában.

Pályaelhagyónak tekinthető, de soproni gyökerei, az Alma Mater, az egyetemi hallgatói évek meghatározó értéket képviselnek egész életében.

Kauzli Dezső

Oklevél száma: 33/1974, kelte: 1974. június 18.

Az egyetem elvégzése után munkáját 1974 augusztusában – ösztöndíjasként – a Veszprémi Állami Erdőrendezőség Erdőrendezési Kirendeltségnél üzemtervezőként kezdte. 1979-től – átszervezést követően – a MÉM Erdőrendezési Szolgálat Veszprémi Üzemtervezési Irodánál dolgozott. Feladatköréhez tartozott a terepen, elsősorban a Balaton-felvidék gyenge termőhelyi adottságú, de kiemelt természetvédelmi értékű területein felvett erdőállomány adatok feldolgozása és az erdőtervek összeállítása, erdőtelepítési tervek készítése. 19 éven át volt erdőtervezői munkakörben.

1993-tól a Veszprém megyei MGSZH Erdészeti Igazgatósághoz került erdőfelügyelői beosztásba. Új munkakörében – éppen az erdőprivatizáció kezdetétől – az induló magánerdőgazdálkodás szer-

vezésében vállalt aktív szerepet.

1995-től a Szakhatósági és Igazgatási Osztály vezetője, főerdőfelügyelő.

A felügyeleti munka mellett az igazgatóság illetékeségi területén kezdeményezett erdőterület-igénybevételi engedélyek, szakhatósági állásfoglalások kiadásának előkészítését végezte.

Szakmai munkájának elismerésül 2009 márciusában Miniszteri Elismerő Oklevelet kapott.

2010-ben vonult nyugdíjba.

Kökény István

Oklevél száma: 36/1974, kelte: 1974. június 18.

Az egyetem befejezését követően baleset miatt 1974 decemberében állt munkába az ERDŐTERV-nél mélyépítési tervező (csatornázás, vízelvezetés) munkakörbe Budapesten.

Mivel családalapítás előtt állt, és a lakáskérdés Budapesten kilátástalannak tűnt, ezért munkáltatói megkeresésre Somogy megyébe Kaposvárra ment a Somogyi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdasághoz 1975. április 15-én.

Itt a Központ Műszaki Osztályán kapott beosztást tervezőmérnöki munkakörben. E feladatkörben 1980-ig dolgozott. Ezen időszak a gépesítések, erdészeti műhelyfejlesztések időszaka volt melyben tevékenyen részt vett és közben, tervezői munkája mellett kettő évig az OEE kaposvári helyi csoport titkári feladatait is ellátta.

Az erdőgazdaságnál, illetve jogutódjánál nyugdíjazásáig maradt az alábbi munkakörökben:

- 1980-1982 között az Igali Erdészet fahasználati műszaki vezető, mely időszak a gyakorlati ismeretszerzésben volt jelentős.
- 1982. 09. 01-2007. 12. 30. között erdészetvezető, majd erdészeti igazgató a Ladi és Középrigóci Erdészetek összevonásával kialakított Barcsi Erdészetnél. E 25 év alatt nagyrészt a somogyi homokvidékhez (90%-ban), továbbá a drávai öntésvidékhez (10%-ban), tartozó erdészet felada-

tainak végrehajtását irányította. Küzdelmes, alkotó és egyben tevékeny évek voltak, melyek során a Dráván-túli erdőterületek újra erdősítését, hajópark fenntartásával, jelentős gépi és fizikai munkaerő biztosításával lehetett megoldani.

Az 1980. évi hókárok felszámolását követően jelentős erdőfelújítási befejezetlen állomány keletkezett az Erdészetnél az 1990-es évek elejére, amit csak a fakitermelés időszaki korlátozásával, jelentős vadkár-elhárítási kerítésépítéssel, és következetes több évi szakmai munkával lehetett a kívánt mértékre csökkenteni.

E küzdelmes időszak végén tisztelettel és megbecsüléssel gondol azon munkatársaira, akik munkáját ezen időszak alatt segítették és támogatták.

Az Erdészeti területét jelentős mértékben érintő természetvédelmi területarány indokolt a természetvédelmi szakmérnöki végzettség meglétét melyet Sopronban 1994-ben az Erdészeti és Faipari Egyetemen szerzett meg.

Munkáját vállalati és miniszteri kitüntetésekkel is elismerték: Kiváló dolgozó, Somogyi Erdőkért kitüntetés (2002), Életfa emlékplakett (2019).

Szakmai kapcsolatait az OEE Szeniorok és Tiszteletbeli Tagok Tanácsa Tagjaként tartja fenn.

Dr. Krassay László

Oklevél száma: 66/1974.; kelte: Sopron, 1974. június 19.

1974-1983 között: Budapesti Geodéziai és Térképészeti Vállalatnál (BGTV) beosztott mérnökként kapcsolódott be a IV. rendű alappont-sűrítés Szerencs és környékén megnevezésű munkába. A felsőrendű háromszögelési láncolatokhoz illeszkedő új ponthálózatot hosszúoldalú sokszögeléssel határozták meg. A terepen főleg műszeres irányméréseket és toronyméréseket végzett, valamint az irodai feldolgozásban vett részt. 1979-1983-ig irányításával készült el a IV. rendű alappontsűrítés Budapest és Tatabánya környékén megnevezésű projekt, valamint Komárom és Mosonmagyaróvár városi hálózata.

1983-1991 között: Erdészeti Tudományos Intézet (ERTI): Pályázat útján nyerte el az ERTI Gödöllői Kísérleti Állomásának vezetői posztját.

Legfontosabb feladata volt a 351 hektáros Gödöllői Arborétum fenntartási és fejlesztési munkáinak irányítása, a szakszerűség, a rendezettség és a bemutathatóság biztosítása. Kutatóként vizsgálta őshonos (kocsányostölgy, cser) és honosított (feketefenyő, sárgafenyő) állományok magassági növekedésmenét. A fekete-fenyő klóngyűjteményben virágzás fenológiai megfigyeléseket végzett. Elemezte az arborétumban egymás melletti parcellákba telepített, a fekete-fenyő diszperz áréáját reprezentáló, különböző származások fatérfogat termelését. A fekete-fenyő nemesítéséhez kapcsolódóan kísérleti ültetvényeket tervezett és létesített. Kutatási eredményeit A fekete-fenyő alakkörének ökológiai és termelési viszonyai című kandidátusi értekezésében összegezte.

1992-2006 között: Gödöllő, Városgazdálkodási Vállalat (VGV), és többször átalakított formációi. Műszaki igazgatóként feladata volt a különböző részlegek munkáinak koordinálása, és fejlesztési stratégia kidolgozása a városi közszolgáltatások hatékonyságának és minőségének javítása érdekében. Városi fasorokat létesített. Kiemelt feladatként kezelte a hajdani Gödöllői Erdőhivatal által 1898-ban telepített Erzsébet-park rehabilitációját. Az 1998-ban százéves emlékpark megmaradt területén felmérte a növényállományt. Dendrometriai mérésekkel meghatározta a híres négyes krími hárs fasor és néhány famatuzsálem jellemző adatait. Új fajokot telepített és megtervezte az úthálózatot. Társ szerzővel, Jeney László kollégájával állították össze A Gödöllői Erzsébet-park leírása, fenntartási és fejlesztési terve 1997-2000 című dokumentumot. Centenárium emlékülést szervezett és könyvet szerkesztett.

2006-2010 között: Gödöllő Város Önkormányzatánál alpolgármester. Általános helyettesként a város sokrétű feladatainak koordinálásában, az intézményrendszer működtetésében, fejlesztési irányok kijelölésében, a költségvetés összeállításában stb. együttműködő partnerként vett részt. Nagy hangsúlyt fektetett

a város történelmi parkjainak, fasorainak és egyéb természeti értékeinek megőrzésére és állapotának javítására. Elősegítette az ököváros koncepciójának kidolgozását. A különböző szintű tárgyalásokon, fórumokon, protokolláris rendezvényeken ellátta a város képviselőit.

2000-2009 között: Szent István Egyetem (SZIE) Környezet- és Tájgazdálkodási Intézetében egyetemi docens. Külső előadóként oktatta az Erdő és táj című tárgyat. Összeállította a hozzátartozó jegyzetet.

A szakterületéhez kapcsolódóan 8 tudományos, 17 ismeretterjesztő előadást tartott, 12 publikációja jelent meg és 22 tanulmányt írt.

2010. október 4-től nyugdíjas.

Lancsák Lajos

Oklevél száma: 37/1974., kelte: 1974. június 18.

A diploma megszerzése után 1974. augusztus 1-jétől a Letenyei Erdészethez került gyakornoki, majd erdőművelési műszaki vezető beosztásba. A munka mellett az Egyetem Erdőmérnöki Karán levelező tagozaton 1978-ban tájrendező és környezetvédő szakmérnöki oklevelet szerzett. E végzettségének köszönhetően 1978-ban a Zalai Erdő és Fafeldolgozó Gazdaság Nagykanizsai központjába helyezték közjóléti, fásítási és melléktermék termelési előadónak, amely az erdőtelepítési ágazattal bővült, majd 1987-ben vállalati környezetvédelmi vezető beosztást is kapott. Munkája eredményeként új parkerdők létesültek, a meglévők új berendezésekkel bővültek, a ZEFAG közjóléti tevékenysége országos elismertségre tett szert. Évente átlagosan 50 ha új erdőtelepítés valósult meg.

1984-ben orosz nyelvből sikeres erdészeti szakmai anyaggal bővített középfokú állami nyelvvizsgát tett. Emellett német nyelvből is középfokú nyelvismerettel rendelkezik. Nyelvismeretét idegen nyelvű szócikkek fordításával, külföldi szakmai tanulmányutakon, rendezvényeken tolmácsolással hasznosította.

A rendszerváltás után az új vállalatvezetés új prioritásokat vezetett be. A közjóléti tevékenység, a környezetvédelem és az erdőtelepítés ügye visszaszorult. Ezért kérésére a Nagykanizsai Erdészet erdőművelési ágazatvezetője munkakörbe helyezték.

1994-ben erdőgazdálkodási és vadgazdálkodási szaktanácsadó jogosultságot szerzett. 1998-ban a Zalaerdőtől távozva a létrejött sok új magán erdőgazdálkodó munkáinak szervezésére önálló szaktanácsadó vállalkozást alapított. Tevékenységi körét később a tájrendezés, környezetfejlesztés, zöldfelület tervezés és kivitelezés, díszfaiskolai termelés irányítása szakterületekkel bővítette. A Magyar Építész Kamara Tájépítész Tagozata tagjaként tájépítész tervező jogosultságot szerzett. Településtervezőkkel együttműködve több, mint 20 település rendezési terve környezetvédelmi, tájrendezési szakági munkarészét dolgozta ki.

2007-ben Nagykanizsa Város Polgármesteri Hivatalába köztisztviselőként városi főkertész beosztásba nevezték ki, amelyet 2011. évi nyugdíjba vonulásáig töltött be. Nyugdíjasként is évente rendszeresen részt vesz a Virágos Magyarország Környezetszépítő Verseny több településének zsűrizésében. Megbízások alapján szakági terveket, szakmai szakértéseket készít. Magán erdőgazdálkodók részére jelenleg is végez erdészeti szakirányító tevékenységet.

Szakmai elismerései: 1982-ben ZEFAG Kiváló dolgozó, 1987-ben MÉM EFH Eredményes Fásítási Munkáért Dicséret Oklevél, többszöri MÖFÖSZ elismerő oklevél.

Mai napig élő szakmai szervezeti tagságai: OEE Erdők a Közjőért Szakosztály, Magyar Önkormányzati Főkertész Szövetség (MÖFÖSZ), Agrárkamara, Vadászkamara

Dr. Madas Katalin

Oklevél száma: 16/1974.; kelte: 1974. június 17.

1975-ben letette az angol középfokú nyelvvizsgát.

Erdőmérnöki oklevele mellett 1984-ben a Gödöllői Agrártudományi Egyetemen mezőgazdasági környezetvédelmi szakmérnöki oklevelet szerzett.

1986-ban Gödöllőn átvette egyetemi doktori oklevelét.

Az egyetem elvégzése után az Országos Természetvédelmi Hivatal állományába vették fel, ahol egy év gyakornoki időt töltött.

Ezt követően két tájvédelmi körzet (Gerecsei és Budai) és két országos jelentőségű védett terület (Vértesszőlősi előember-telep és Dunaalmási kőfajtók) védetté nyilvánításának előkészítő munkáit

végezte.

1978-1993-ig a Budai Tájvédelmi Körzet vezetője.

1989-ben társszerzője volt a Zöldterületek eszmei értékének meghatározása című tanulmánynak (Madas, Radó, Siklósi), mely az erdők eszmei értékének kimutatására is használatossá vált a joggyakorlatban.

Ez idő alatti ösztöndíjak és tanulmányutak: Finnország 1981, Hollandia 1987, Anglia 1991.

1993-1994-ig természetvédelmi felügyelő Budapesten és három megyében.

A Kis-és Nagyszénás fokozottan védett területnek az Európa Tanács miniszteri bizottsága Európa Diplomát adományozott 1995-ben, melynek előkészítését végezte.

1995-2008-ig, nyugdíjazásáig az FM Erdőrendezési Szolgálat és jogutódjainál (ÁESZ, MgSzH) az Erdőtervezési Osztályon dolgozott.

Aktív tagja az OEE Erdők a Közjóért Szakosztályának és a Pro Silva Hungaria közhasznú társadalmi szervezetnek.

Szakmai munkáját a Környezetünk védelméért, fejlesztéséért, Kiváló Munkáért, Emberi környezetért kitüntető jelvényekkel és OEE elismerő oklevéllel ismerték el.

Molnár István

Oklevél száma: 39/1974 ; kelte: 1974. június 18.

Oklevele megszerzése után visszatért szülővárosába, Pécsre, ahol a Baranya Megyei Tanács Tervező Vállalatánál dolgozott, mint műszaki ügyintéző. Egészen 1983. december 1-jéig ebben a munkakörben tevékenykedett.

1981. május 26-án szakmérnöki oklevelet szerzett a Budapesti Műszaki Egyetem Építőmérnöki Karán, mint Közúti építő és üzemeltető szakmérnök. Pályafutása alatt a továbbiakban ezen a területen dolgozott tovább, de mindig próbált visszatérni eredeti végzettségéhez.

1982-ben külföldi megbízást kapott, mellyel három hónapon keresztül Líbiában nyílt alkalmat tervezési munkát végezni.

1983. december 2-ától folytatta munkáját a Baranya Megyei Állami Építőipari Vállalatánál egészen 1984. december 31-ig mint mélyépítő tervező.

1985 és 1992 áprilisa között a BARANYATERV Baranya Megyei Tervező Vállalatnál dolgozott. 1987-ben kiváló dolgozó címben részesült.

Ezután megalapította saját cégét Pécsen, a VIAPRODUKT Kft-t, mely egy kis cég volt, de mégis komoly nyomott hagyott a mérnöki szféra körében. Nyugdíjba vonulása után is még aktívan dolgozott, míg a járvány közbe nem szólt. Pécsen és Baranyában sok munka fűződik a nevéhez, kiemelkedő munkái közé tartozik többek között a pécsi Zsolnay szobor körüli körforgalom, az Orfú-Abaliget összekötő út, Pécs város első körforgalmai, de számos kerékpárút tervezését is köszönhetjük neki (Pécs-Orfú-Abaliget erdei kerékpárút, Három folyó kerékpárút).

Soproni kötődése töretlen volt az évek során, aktív szervezője volt az évfolyamtalálkozóknak, rendszeresen visszatért a hűség városába. A természet, a virágok, az erdő szeretete a mai napig élete része.

Papp Miklós

Oklevél száma: 41/1974; kelte: Sopron, 1974. június 18.

Végzése után a Pilisi Állami Parkerdőgazdaság Építésvezetőségén helyezkedett el. Gyakornokként első jelentősebb feladatuként a Panoráma út folytatásaként a Visegrádi Kiránduló Központ megközelíthetőségét szolgáló út kitérését végezte. Építésvezetőnek való kinevezése utáni önálló munkája az Aszfaltút-építő Vállalat megbízásából vállalkozásként Óbudán épített Aranyhegyi út kivitelezése volt, ami sok szakmai kihívással járt, például ez volt az erdőgazdaság által vállalt első soványbeton alapú közút. Következő jelentős munkája a Visegrádi Kiránduló Központ építése, mely a kivitelezés mellett jelentős tervezést is igényelt. A bő 100 hektárnyi terület kialakítása, „berendezése” dr. Madas László igazgató úr irányításával, Marosváry Tamás kertészmérnök közreműködésével történt. Az épületeket Makovecz Imre építész tervezte. Szerette ezt a sokrétű feladatot, ami a közműhálózat kiépítésétől, különféle út- és parképítési munkákon és különleges, egyedi építmények létrehozásán át közjóléti létesítmények megvalósításáig terjedt. A következő jelentős munka a 11-es fő közlekedési út Visegrád-Gizellatelepi szakaszának áthelyezése volt, melyre a tervezett Nagymarosi Vízlépcső miatt került sor az OVIBER beruházásában. Az 1980-as évek elején az erdészeti feltárás illetve útépités a források beszűkülésével háttérbe szorult, s előtérbe kerültek a külső vállalkozások, ami személyi és szervezeti változásokat eredményezett. Ennek folytán az üzemegység előkészítő csoportjának vezetőjeként folytatta munkáját, ami a vállalható munkák felkutatását, pályázatok írását, árajánlatok és szerződések készítését, esetenként a munkák átadásának és elszámolásának irányítását jelentette.

A kivitelezés közben folyamatosan kereste a térségben a tervezési lehetőségeket. Egyszeri megbízások keretében számos erdészeti feltáró utat tervezett, továbbá parkolókat, községi és közutakat. Ezek közül legjelentősebb a Lepence-Királykunyó közút. Sok terven finomított. Még 1978-ban utazási ösztöndíjat nyert el, mellyel nyugateurópai körúton tanulmányozhatott parkokat, sípályákat, szállásokat, egyéb turisztikai attrakciókat. 1984-86 között elvégezte az egyetem első tájrendező és környezetvédő szakmérnöki képzését. Diplomatervét a tájba illesztés érdekében számítógéppel támogatott egyszerűsített úttervezés témakörben készítette.

Tizenhét esztendei parkerdős szolgálat után, 1991-ben egy kisebb építőipari cég, a Db. Építő Kft. vezetését vette át. A jellemzően magasépítéssel foglalkozó vállalkozás kezdetben kisebb munkákat vállalt, majd kereskedelemmel és termékgyártással is próbálkozott. Utóbb elnyerte cégének legjelentősebb munkáját, a Visegrád határában épült Apátkúti Erdei Iskola I. ütemének generál kivitelezését. Végezetül a kft. sajnálatos csődje miatt elrendelt felszámolást is levezényelte.

Közel két esztendő kényszerű kitérő után végre vissza tudott kerülni tanult szakmája sűrűjébe, felvették a Duna-Ipoly Nemzeti Parkhoz, ahol a Pilisi Tájegység vezetője lett. Habár közvetlen tapasztalata alig volt a természetvédelem területén, de eredeti érdeklődése, tanulmányai és korábbi tervezési tapasztalatai segítettek munkaköre ellátásában. Kedves munkája volt az erdei kistavak felmérése a Pilisben és a Visegrádi-hegységben, mellyel a téma további kutatását is elindította. A nyugdíjazását megelőző közel három esztendőben a prémium-évek program keretében állományban maradt ugyan, de érdemi munkát már nem végzett.

Csincsáné Papp Zsuzsanna

Oklevél száma: 17/1974, kelte: 1974 jún. 17.

Felsőfokú képesítései:

- 1974: Erdészeti és Faipari Egyetem okleveles erdőmérnök
- 1979: BME Pollack Mihály Főiskolai Kar okleveles vízellátás és csatornázási üzemmérnök
- 1987 Veszprémi Vegyipari Egyetem okleveles másodnyersanyaghasznosító szakmérnök

Szakképzései:

- 2003 Debreceni Tudomány Egyetem Környezetgazdálkodási Intézet Környezetvédelmi szakreferens
- 2004 OKTÁV OKJ 7158011 Építési Műszaki Ellenőr I. (M) Mélyépítési és mélyépítési műtárgyak szakvizsga
- 2004 VITUKI Építési Műszaki ellenőr-Vízügyi szakterület szak-

vizsga

- 2004/2006 Közigazgatási alapvizsga és közigazgatási szakvizsga

Egyéb képesítései:

- Mérlegképes könyvelő vállalkozási szakon
- Kutatás-fejlesztési témavezető

Szakmai névjegyzékbe vételei:

- FVM-Vízép.-A+01+543/2008 Felelős Műszaki Vezetői
- MŰE MI 012-12023/2009- Műszaki ellenőr Mélyépítési és mélyépítési műtárgyak szakterület
- VÁ-02-MŰE-F-2004/2010-Vízügyi Ágazati Építési Műszaki ellenőr

1974-1980: az ERFATERV mélyépítési tervezőjeként feladata útépítési műtárgy, vízellátási és csatornázási, szennyvíztisztítási tervek készítése, kivitelezések művezetése volt. Jelentősebb munkái: Visegrádi Kiránduló Központ Üdülőerdő, Korpádi, Turul-Hal. feltáró utak

1980-1982: GANZ MÁVAG létesítményi főmérnökeként feladata volt szennyvízátelölő, belvízmentesítő szivattyútelepek, ezekkel kapcsolatos nagyberuházások kivitelezésének irányítása, műszaki ellenőrzése, korszerű eljárások alkalmazása, pl.: Győri Szennyvízátelölő.

1982-1986: TEMA FORG műszaki-gazdasági tanácsadójaként nem szőtt termékek előállításával és felhasználásával kapcsolatos eljárások kidolgozása szabadalmaztatása volt a feladata. Szabadalmi: 1982-ben, 1983-ban, 1984-ben és 1985-ben kerültek bejegyzésre.

1986-1988: a Magyar Viscosa főmunkatársa és a Fejlesztési Intézet vezető-helyetteseként MÉM K+F téma vezetőjeként drénszűrők, Netlon hálók, és vadriasztó szerek, fa-gombaölő szerek kísérleti előállítása, szabadalmaztatása, forgalomképessé tétele volt a feladata.

1988-1994: az MST-Maschinenbau GMBH műszaki szakértőjeként, az általa alapított Euro-Reed kft ügyvezető igazgatója lett, ahol nádtermékek, nem-szött anyagok, erdőgazdasági melléktermékek feldolgozása és exportja volt a feladata.

1994-ben megalapította a HUNGARO-NÁD Kft-t, mely erdőgazdasági melléktermékek feldolgozásával és exportjával foglalkozott.

1966-1999: az OBI termékmenedzsereként szaktanácsadói szolgálatot teljesített.

2003-ban az FVM KSZI-nél erdészeti szakreferensként az erdészeti, vadászati mezőgazdasági technikumok, szakmunkásképzők vizsgakövetelményeinek kidolgozásáért, a tanulmányi versenyek lebonyolításáért felelt.

2003 novemberétől a Budapest XVIII. kerületi Önkormányzat erdészeti szakreferensként az Önkormányzat kezelésében lévő erdők Parkerdövé alakítása és erdei tornapályák kialakítása mellett műszaki ellenőri feladatokat végzett. Nyugdíjazásakor megalapította a Dínó Környezet-és Természetvédelmi Egyesületet, mely 2008 óta közhasznú és ma is aktívan működik. Ma is az egyesület aktív elnöke.

Pál Gyula

Oklevél száma: 42/1974 kelte: 1974. június 18.

Az egyetem elvégzése után 1974. szeptember 1-jétől kezdett dolgozni a KPM Budapesti Közüti Igazgatóság Ráckevei Útmesterségénél építésvezetői beosztásban, majd az Alsódunavölgyi Vízügyi Igazgatóság Kunszentmiklósi Szakasz mérnökségén volt építésvezető.

1977. július 1-jétől a SEFAG Somogyvári Erdészeténél dolgozott fahasználati műszaki vezetőként, majd a központ erdőművelési osztályán természetvédelmi előadóként és osztályvezető helyettesként.

1983-1985 között elvégezte Budapesten a MÉM Vezető utánpótlásképzőt.

1984. január 1. napjától kinevezték a SEFAG Nagybjajomi Erdészetéhez erdészeti főmérnöknek. 1986-ban Kiváló Dolgozó kitüntetést kapott. A főmérnöki rendszer megszüntetése után ismét a központba került, 2001-től az Ellenőrzési Osztályon volt felügyelő.

2001. szeptember 1-jétől a Duna-Dráva Nemzeti Park erdészeti szakfelügyelője volt.

2003 decemberében szív műtét miatt leszálalékolták, ami a korhatár elérése után 2008-ban öregségi nyugdíjra módosult. Évtizedekig szenvedélyes, aktív vadász volt az Újvárfalvai Széchenyi Zsigmond Vadásztársaságban, ahol titkári és vadászmeisteri feladatokat is végzett az Intéző Bizottságban. Kedvelt hobbija még a barkácsolás, főleg fa alapanyaggal.

Pálffy Sándor

Oklevél száma: 43/1974., kelte: 1974. június 18.

1974-ben a Győri Közüti Építő Vállalat Szombathelyi Főépítésvezetőségén állt munkába művezetői beosztásban. Első feladata a 86-os számú főút Körmend-Egyházasrádóc közötti 7 km szakaszának új nyomvonalon történő megépítése, majd Körmend, Szentgotthárd és Szombathely városok betérületi szakaszainak felújítása, újjáépítése.

1977-ben a Vas Megyei Közüti Igazgatóság Körmendi Üzem mérnökségére került építési művezetői beosztásba. A közutak karbantartása mellett az út menti fák, erdősávok ápolása és gondozása is feladatai közé tartozott.

1979 és 1981 között a Budapesti Műszaki Egyetemen útépítési és

fenntartási szakmérnök végzettséget szerzett.

1983-tól az Egervári Termelőszövetkezet erdészeti ágazat vezetője lett. Itt az erdőfelújítás, fahasználat és faanyag értékesítés feladatait irányította.

1990-től a Zala Megyei Közüti Igazgatóságnál műszaki ellenőrként dolgozott. Főként az országos közutak burkolatmegerősítési munkáit ellenőrizte. Továbbképzések keretében tervezési és műszaki ellenőri jogosultságot szerzett. Számos felújítási és burkolatmegerősítési tervet készített és ezek megvalósítását is szervezte és irányította.

1994-ben az Erdészeti és Faipari Egyetemen környezetvédelmi szakmérnöki diplomát szerzett.

Ő szervezte meg a megye üzem mérnökségein a veszélyes hulladékok gyűjtését, kezelését, átadását és az ezekkel járó adminisztratív teendőket, hatóság felé való jelentését.

Lebonyolítója volt a balatoni kerékpár körút 21 km-es Zala megyei szakasza megépítésének. Az út menti fasorok, erdősávok ápolási munkáját irányította. A balesetveszélyessé vált elöregedett nemesnyár fasorokat kitermelésük után őshonos fafajokkal, csoportos telepítéssel pótolta.

2009-es nyugdíjba vonulása után jogosult erdészeti szakszemélyzetként önkormányzati és magánerdők szakirányítását végezte 2018-ig.

Pintér Zoltán

Oklevél száma: 67/1974., kelte: 1974. június 19.

Végzést követően a Komárom Megyei Útépítő Vállalatnál (átszervezés után: TANÉP) munkahelyi mérnökként helyezkedett el. 1975. május 15-től a Komárom megyei Parképítő Vállalatnál, Tatán kapott állást geodétaként, az előkészítő és tervező csoportnál. 1979-ben építésvezetőnek nevezték ki. 1992-ben megbízott főmérnökként dolgozott. A vállalat részvénytársággá történő átalakításakor, 1993. július 1-jétől az igazgatóság tagjaként ügyvezető igazgatónak választották. Ezt a megbízást a 2015. május 30-án történt nyugdíjba vonulásáig töltötte be.

Geodétaként a vállalat kivitelezési munkáinak tervek szerinti helyszíni kitzúzése volt a feladata (Balatonalmádi teniszpálya, Paloznak melletti kemping tereprendezési és útépitési munkái).

Építésvezetőként az épülő autópályák melletti tájrendezési munkák kivitelezését irányította (füvesítés, biológiai rézsűvédelem, fásítás). Budapesten parképítési munkákat végzett a vállalat az épülő Gazdagréti lakótelepen, és Rózsakerti lakótelepen. Kiemelkedett a munkák közül a nyitás előtt álló Aréna Pláza körüli felületrendezési-és parkosítási munkák kivitelezése. Ez alatt az Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Karán Tájrendező-és környezetvédő szakmérnöki szakon végzett.

A Tatai Parképítő Rt. a Soproni Egyetem Energetikai Intézeti Tanszékével, dr. Marosvölgyi Béla irányításával részt vett az OKFP/43 és 44/1999 számú műszaki pályázaton, melyben energiaültetvényeken történő speciális nemesnyár parcellák kialakítása közel 10 hektáron történt. Az NYME Energetikai Tanszéke erről kutatási jelentést készített.

A Biomassza energetikai hasznosítására figyelemmel szelektálták dr. Marosvölgyi Béla egyetemi tanárral a tatai japánfüvet, amelyet államilag elismert fajtának minősített az Országos Mezőgazdasági Minősítő Intézet, 2006. március 21-én. Az évelő növény szaporítása és mezőgazdasági hasznosítása így megkezdődhetett. A fajta nemesítőjeként dr. Marosvölgyi Bélát és Pintér Zoltánt 50-50%-ban jegyezték be.

Pintér Zoltán elnökségi tagja volt a Magyar Kertépítők Országos Szövetségének, jogi bizottsági tagja a Magyar Agrárkamara Komárom Megyei Kirendeltségének. 1992-1999 között a VÉRTESI EFAG igazgatóságának volt tagja.

Sipos Péter Tamás

Oklevél száma: 45/1974.; kelte: 1974. június 18.

Első munkahelye Vértesi Erdőgazdaság Kisbéri erdészete, ahol gyakornok, majd erdőművelési műszaki vezető 1977-ig. 1977-től 1979-ig erdészeti és faipari főágazat vezető Bakonyszentkirály Váralja Mgtsz. 1979-től BEFAG Farkasgyepűi erdészet erdőművelési műszaki vezető 1984-ig. 1984-től fahasználati előadó BEFAG Központ Keszthely 1992-ig. 1992-től erdészeti igazgató az Ugodi erdészetnél. „Erdészeti igazgatóként nagy rutinnal vezette le azokat a változásokat (kárpótlás okozta területváltozás, privatizáció, létszámcsoökkentés stb.) amelyek a '90-es években az erdész szakmát, így az erdészetet érintették. Jó szakmai felkészültségével nyugodt, megfontolt egyéniségével mind a mai napig sikeresen működik közre abban, hogy az erdészet maradéktalanul elvégzi feladatát és korábban kialakult szín-

vonalas kép fennmaradt.” (Bakonyerdő története 2010)

Az erdészet vezetése mellett a vadgazdálkodást és a vadászházi vendéglátást irányította. Az ugodi vadászati hagyományok továbbvitelében eredményes volt. Három nagy sikerű Hubertusz misét rendezett. Széchenyi emlékhelyet létesített a híres ugodi disznóhajtás helyszínén. A 2006-os erdészeti vándorgyűlésen Széchenyi emlékszobát avattak. Witt Lajos Ugodi erdőgondnok emlékére kilátót létesítettek. Az erdészet 2007-ben megkapta a Gróf Nádasdy Ferenc emlékplakettet. A Veszprém Megyei Vadász-kamara hivatásos vadász alelnöke volt két cikluson át. 2009-ben a vadász-kamara aranyérmét vehette át. 2008-ban az Ugodi erdészet megszüntetésekor korengedményes nyugdíjba ment. 2020-ban Életfa Emlékplakett Bronz fokozatát kapta.

Dr. Somogyvári Vilmos

Oklevél száma: 69/1974.; kelte: 1974. június 19.

1974–1976: Telki Erdő és Vadgazdaság Gödöllői Erdészeténél fahasználati műszaki vezetőként dolgozott. Feladata volt az erdészet éves fahasználati munkáinak tervezése, szervezése, irányítása.

1976-1980: erdészetvezető-helyettesként dolgozott a Gödöllői Erdészetnél. Az erdőművelési, fahasználati, gépüzemi, megbízási munkák tervezése, szervezése, ellenőrzése volt a feladata. Óraadó volt a GATE-én szakmérnök és nappalos hallgatók részére.

1980–1982: Gödöllői Agrártudományi Egyetem Vadbiológiai Kutató Állomásán tudományos munkatársként dolgozott. Feladata volt zárttéri nagyvadtenyésztési-, élőhely fejlesztési, vadföldgazdálkodás fejlesztési kísérletek, kutatások tervezése, végzése, publikálása, jegyzetírás, oktatás a nappali és szakmérnök hallgatók részére az aktuális tárgykból, vizsgáztatás, publikációk készítése. A

gyakorlat számára élőhelyfejlesztési, nagyvadtenyésztési fejlesztési terveket készített. Szaktanácsadást végzett vadgazdálkodó szervezeteknél. 1982–1987-ig a Gödöllői Agrártudományi Egyetem Vadbiológiai Kutató Állomásánál, állomásvezetőként dolgozott. Feladata volt: A kutató állomás kutatási programjának tervezése, szervezése; a Babati Kísérleti Vadászterület vadgazdálkodási, kutatási munkáinak tervezése, ellenőrzése; kutatási programok végzése; oktatási feladatok ellátása; konferenciák szervezése, előadások tartása nappalos és szakmérnök hallgatók részére; tankönyvírás; szaktanácsadás.

1987–199-ig a Gödöllői Agrártudományi Egyetem Állattani és Vadbiológiai Intézetnél, vadgazdálkodási osztályvezetőként dolgozott. Feladata volt: A Babati Kísérleti Vadászterület kutatási, vadgazdálkodási munkáinak tervezése, irányítása; kutatási programok végzése (zárttéri vadtenyésztés, vadföldgazdálkodás, élőhelyfejlesztés); jegyzetírás; előadás tartása; vizsgáztatás a nappalos és szakmérnök hallgatók részére az aktuális tárgykból; publikációk készítése; konferenciákon való részvétel; a gyakorlat számára élőhely fejlesztési, nagyvadtenyésztési fejlesztési tervek készítése; szaktanácsadás.

1991–2007: Somataler Bt., Pantokrin Kft. vállalkozások tulajdonosa, vezetője. Erdészeti szakirányítóként segítette a magán erdőtulajdonosokat. Irányította a vállalkozása fakereskedelmét, fafeldolgozását, erdőgazdálkodási melléktermék termelését (faszénégetését), értékesítést. óraadást végzett egyetemen szakmérnöki és nappalos hallgatók részére.

2007–2011-ig a Magán Erdőtulajdonosok és Gazdálkodók Országos Szövetségénél programvezetőként dolgozott. A feladatai volt: vidékfejlesztés erdészeti jogcímeivel kapcsolatos feladatok ellátása; MEGOSZ működésével kapcsolatos pályázatok megírása, koordinálása, beszámolók készítése; MEGOSZ nemzetközi kapcsolatainak koordinálása, különös tekintettel a CEPF tagsággal kapcsolatos feladatokra és a két, illetve többoldalú együttműködésekre; MEGOSZ képviselője különböző fórumokon; MEGOSZ Területi Szaktanácsadási Központ vezetése.

2011-2013-ig Vidékfejlesztési Minisztérium Vidékfejlesztési Képzési és Szaktanácsadási Intézet szakreferensi feladatokat végzett,

2013-2018-ig a Nemzeti Agrárgazdasági Kamaránál vezető erdő- és vadgazdálkodási szakértőként tevékenykedett. Szerteágazó feladatai a következők voltak: törvények, rendeletek összefoglalóinak elkészí-

tése a portálra; törvények, rendeletek véleményezése; konferenciák szervezése OMÉK, FEHOVA kiállításokon; Mezőgazdasági vadkár-felmérési útmutatót készítő munkacsoportban való részvétel; tagi levelekre válaszadás; szaktanácsadás tagi megkeresésekre; felkészítő szakmai anyagok írása; gazdafórumokon, tudásmegosztó napokon, osztályértekezleteken előadások tartása; az országos erdő- és vadgazdálkodási osztály vezetőségi tagjaként a feladatok koordinálása; területi Agrárgazdasági Bizottság vezetőségi tagjaként elsősorban fölforgalmi ügyekben javaslattevő Gödöllőn; cikkek írása a NAKlap-ba; hírek információk szerkesztése a kamarai portálra; kapcsolattartás a hatósággal, társszervezetekkel; előadások tartása szakmai fórumokon, tudásmegosztó napokon; vizsgáztatás.

2018-tól nyugdíjas, 2018-2019 a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara képviselője a Mezőgazdasági vadkár-felmérési útmutatót készítő munkacsoportban.

1980: Gödöllői Agrártudományi Egyetem Vállalatgazdálkodási szakmérnöki oklevél

1980: Mérlegképes könyvelői oklevél

1981: Mezőgazdasági tudományok Doktora cím elnyerése. (Zárttéri dármentenyésztés technológiája, ökonómiai vizsgálata. 1982. Akadémiai díjra értékelték.)

2009: Szaktanácsadó, szakterület: 1 Erdő- és fagazdálkodás, 2. Vadgazdálkodás

2012: Jogosult erdészeti szakszemélyzet.

2013: Vizsgabizottsági elnök. Szakterület: erdészet, vadászat

Angol szakmai középfokú nyelvvizsga

1974: OEE tag.

1980–2009: OEE Helyi csoport titkár.

1992: Országos Magyar Vadászkamara tag.

2007: MEGOSZ tag.

2013: NAK tag

Jegyzeteket írt: Erdőgazdálkodás, Vadászati alapismeretek, Nagyvadtenyésztés farmi vadtartás

Könyv fejezeteket írt: Nagyvadtenyésztés 2 (1997), Vadászati Enciklopédia (Szerk. Kóhalmi Tamás 1994.)

Ismeretterjesztő filmek készítésénél szakértői munkát végzett, szakanyagot írt: Az őz. (Nemzetközi fesztiválon első díj), Az agancs (Nemzetközi fesztiválon első díj), A vaddisznó zárttéri tenyésztése (Hazai videó és filmfesztiválon első díj).

Szabadalom: Eljárás és eszköz a vad hálóval történő megfogásához. OTH 204161 sz.

Vadgazdálkodási fejlesztési terveket készített: Bácsalmási Állami Gazdaság (1987), Dél-Somogyi Mezőgazdasági Kombinát (1987), Mezőhegyesi Mezőgazdasági Kombinát (1987), Felsőbabádi Állami Gazdaság (1988), Herceghalmi Állami Gazdaság (1989), Kiskőrösi Állami Gazdaság (1990), Enyingi Állami Gazdaság (1990), Környei Mezőgazdasági Kombinát (1990)

Szarvasfarmokat tervezett, kivitelezésükben részt vett, szaktanácsadó volt az üzemeltetésben: Dámszarvasfarm GATE Tangazdaság, Gímszarvasfarm Kiskunfélegyháza MGTSZ, Gímszarvasfarm VADEX.

Kitüntetései voltak: 1989: GATE Kiváló dolgozója, 2016: Pro Silva Hungariae Díj, 2017: Rimler Pál Emlékérem

Vinczéné Szabó Anna Mária

Oklevél száma: 18/1974., kelte: 1974. június 17.

További képzettségek:

- tájrendező és környezetvédelmi szakmérnök
- minőségügyi mérnökök felsőfokú szaktanfolyama

Szakmai tevékenység:

1974-1976: tervező gyakornok (ERDŐTERV Tervező Iroda, Budapest)

1975-1976: meliorációs tervezőmérnök (OMMI Mezőgazdasági Minőségvizsgáló Intézet, Meliorációs Osztály, Budapest)

1976-1978: környezetvédelmi főelőadó (MN Budapesti Területi Elhelyezési Igazgatóság, Budapest)

1978-1984: környezetvédelmi főelőadó (MN Környezetvédelmi Tanács Titkársága, Budapest)
1984-1991: birtokpolitikai előadó (MN Erdő-, Vad- és Mezőgazdaság Budapest)
1991-1998: titkárságvezető (HM Budapest Erdőgazdasági Rt.)
1998-2002: minőségbiztosítási vezető (HM Budapest Erdőgazdasági Rt.) Feladata az HM Budapesti Erdőgazdaság Rt. ISO 9002:1994 minőség biztosítási rendszerének kidolgozása, bevezetése és felkészítése a független nemzetközi tanúsítvány megszerzésére. A HM BEG Rt. a magyarországi erdőgazdaságok közül elsőként, 1998-ban szerezte meg minőségbiztosítási rendszerére (ISO9002:1994) vonatkozó nemzetközi tanúsítványt az SGS Yarsley által.
2003-06: minőségirányítási vezető (HM BEG Rt.) A HM Budapesti Erdőgazdaság Rt. minőségirányítási rendszerének átdolgozása az új ISO 9001:2000 szabvány szerint és újra tanúsíttatása az SGS által 2003-ban.
1984-től a HM Budapesti Erdőgazdaság Rt. minőségirányítási rendszerének létre hozásában, működtetésében, az erdészeti szakmai szabályozások kidolgozásában, ellenőrzésében és a munkatársak minőségirányítási oktatásában vett részt.
Szakmai munkája 1976-tól 2006-os nyugdíjba vonulásáig a Magyar Néphadsereghez, illetve a Magyar Honvédséghez kötődik, melynek során mind erdőmérnöki, mind környezetvédelmi tudását sikeresen használta napi munkájában.
1969 óta tagja az Országos Erdészeti Egyesületnek.

Dr. Szörényi László József

Oklevél száma: 72/1974., kelte 1974. június 19.

A diploma megszerzése után a Fácánkerten működő Természet- és Vadvédelmi Technológiai Állomáson dolgozott, mint a természetvédelem felelőse. Feladata a mezőgazdaságban használatos peszticidek és technológiák hatásainak vizsgálata volt. Részt vett a vadászatra kártékony állatok létszámapasztási eljárásainak korszerűsítésében. Megalapította a Magyar Madártani Egyesület Tolna megyei csoportját.

1977-től az Országos Környezet- és Természetvédelmi Hivatalnál dolgozott, mint a Soproni Tájvédelmi Körzet és a Fertő Tájvédelmi Körzet, később a Kőszegi Tájvédelmi Körzet vezetője.

Elvégezte az Erdészeti és Faipari Egyetem környezetvédelmi szakmérnöki szakát, majd a Gödöllői Agrártudományi Egyetem mérnök-tanári szakát.

Megpályázta egy mongóliai nemzetközi expedíció vezető térképész állását. A sikeres pályázatot követően ő készítette 1986-tól 1989-ig az expedíció tudományos tematikus térképeit.

1988-ban doktori fokozatot szerzett az Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Karán. Doktori disszertációjának témája az erdei ökoszisztémákban egyes alacsony vagilitású állatfajok jelző szerepe az erdészeti technológiák vonatkozásában. Tudományos munkája során több, Magyarország faunájára új állatfajt fedezett fel. Ezeket publikálta is különböző szakmai folyóiratokban.

1989-től a Soproni Erdészeti és Faipari Szakközépiskolában dolgozott, ahol a technikus képzésben erdészeti szaktárgyakat tanított.

2000-től Budapestre költözött, ahol az ország egyik legnagyobb középiskolai kollégiumában dolgozott nevelőtanárként.

Tagja volt az Országos Erdészeti Egyesületnek és a Tudományos Ismeretterjesztő Társulatnak. Mint Kőszeg környékén a legtöbb ismeretterjesztő előadást tartó személyt, elismerő oklevéllel jutalmazták.

2012-ben, 43 évi munkaviszony után nyugdíjba vonult.

Tátrai Tibor

Oklevél száma: 73/1974 ; kelte : 1974. június 19.

1974. szeptember: a mai Északerdő Zrt. jogelődjénél, a Borsodi Erdő és Fafeldolgozó Gazdaság Szini Erdészeténél helyezkedik el. A gyakornoki idő letöltése után fahasználati műszaki vezetővé nevezik ki. Munkaköréhez tartozott az évi 1000 m³ gömbfát feldolgozó fagyártmányüzem irányítása is. Az erdészet az erdőgazdálkodás minden ágával (megtermelés, csemetetermelés, erdőfelújítás, vadgazdálkodás, fafeldolgozás, faszénégetés) foglalkozott, így alkalma volt ezekbe is betekinteni.

Aktívan részt vett a fakitermelés gépesítésének bevezetésében, és a feltáró utak nyomvonalának kijelölésében az erdészetnél.

1982-ben az Erdőmérnöki Karon erdészet-technológus szakmérnöki oklevelet szerzett.

1986-ban helyezik át az erdőgazdaság Szendrői Erdészetéhez, erdészetvezető munkakörbe. Itt megszervezte a fafeldolgozást az akkor még működő, közeli bányák ellátásának érdekében. A Szendrői Erdészetnél a legnagyobb kihívást számára kezdetben a falopások visszaszorítása jelentette, mivel az erdészet jórészt hátrányos helyzetű települések községhatárában gazdálkodott. Nagy feladat volt az erdészetnél az úgynevezett rontott erdők átalakítása tölgyesekké. Ugyanígy nagy erőpróbát jelentett a tavaszi erdőtűzek megelőzése, illetve oltása, mivel az erdőtömbök mezőgazdasági területek között szétszórtan helyezkedtek el.

Később a privatizáció, és annak következményei jelentettek erőpróbát, mivel az erdészet területe 30%-kal csökkent. A privatizált területek tulajdonosaival, tulajdonosi közösségeivel jó kapcsolatot alakított ki, szakmai tanácsaival segítette gazdálkodásuk beindítását. Munkatársaival korrekt, jó munkakapcsolatban volt. Munkáját felettesei elismerték, többször kapott különböző szintű kitüntetések. Aktívan részt vett Szendrő közeletében. Önkormányzati képviselővé és alpolgármesterré választották.

1974 óta az Országos Erdészeti Egyesület tagja. Az egyesület és az erdőgazdaság szervezésében több szakmai tanulmányúton vett részt (Lengyelországban, NDK-ban, NSZK-ban, Olaszországban, Lettországban és Észtországban valamint Szentpétervár környékén).

2009-ben a Selmecbánya i vándorgyűlésen az egyesülettől Elismerő Oklevelet kapott.

2011-ben az Északerdő Zrt Bódvavölgyi Erdészeti Igazgatóság igazgatójaként ment nyugdíjba.

Nyugdíjazása után sem szakadt el szakmától, a család magánerdejében gazdálkodik.

Tokodi László

Oklevél száma: 74/1974, kelte: 1974. június 19.

A diploma megszerzése után első munkahelye Mezőföldi Állami Erdő és Vadgazdaság, 1974. szeptember 1-jétől üzemvezető helyettes a balinkai fűrészüzemben. 1977-től ugyanitt üzemvezető 1991-ig.

1991-től az Erdőgazdaság központjában Székesfehérváron fagyártmány termelési előadó, majd fafeldolgozási osztályvezető. Feladatkörébe az erdőgazdaság két fűrészüzemének (Balinka és Mezőfalva) irányítása, üzemek beszerzési és értékesítési feladatainak ellátása.

1998-tól fakitermelési és fafeldolgozási osztályvezető

2002-től fakitermelési és fafeldolgozási ágazati igazgató. Feladatköre a fakitermelési ágazat és a két fűrészüzem munkájának irányítása a hozzá tartozó beszerzési és értékesítési feladatok ellátása.

A munkahelye végig ugyanaz volt, csak többszöri név- és szervezeti változtatáson esett át, majd végül 2007. december 31-ével VADEX Mezőföldi Zrt-től ment nyugdíjba. Nyugdíjasként még két évig változatlan munkakörben még tovább dolgozott.

Tóth István

Oklevél száma: 76/1974., kelte: 1974.június 19.

A diploma megszerzése után a Kaposvári Közúti Építő Vállalatnál vállalt munkát. művezetőként, építésvezetőként, főépítésvezetőként dolgozott 1984-ig, ahol lehetősége volt több különleges mérnöki létesítmény létrehozásában. 1984-től 1990-ig megyei útfelügyelő. Somogy megye önkormányzati közlekedési létesítményeit felügyeli, tervezi és irányítja az elvégzendő feladatokat. 1990-2010 között vállalkozó. A közlekedésépítés több területén kivitelező, tervező, műszaki ellenőr.

2010-től Kaposvár város alpolgármestere, majd 2014-től 2019-ig városi főmérnök. A városüzemeltetési, városfejlesztési feladatok

teljeskörű szervezése, irányítása tartozott munkaköréhez. Büszke arra, hogy a város egy jelentős fejlődési szakaszában hozzájárulhatott ahhoz, hogy Kaposvár nagyot lépett a virágos, zöld, környezetbarát városépítés útján, ahol az itt élők jól érzik magukat. 2019-ben vonult nyugdíjba.

A Mérnöki Kamara alapító tagja, a Közlekedéstudományi Egyesület örökös tagja, a Somogy megyei szervezet elnöke, a Meteor Természetbarár Turista Egyesület elnökségi tagja.

Munkája elismeréseként 2020-ban Magyar Arany Érdemkereszt, 2021-ben Pro Urbe Kaposvár kitüntetésben részesült.

Vándor Gábor László

Oklevél száma: 78/1974.; kelte: 1974. június 19.

Út és vasút építésével foglalkozott, annak minden ágazatában megfordult. Így végzett terepfelmérést, tervezést, oktatást, hatósági munkát, előkészítést, kivitelezést és beruházói feladatokat. Leghosszabban egy munkahelyen az ERDŐTERV-nél volt: 8 évig. A munkához megszerzett egyetemi végzettségei: erdőmérnöki, vasút-mérnöki és mérnök-tanári oklevelek. Emellett egyéb képzéseken is részt vett, melyek közül a teológiára a legbüszkébb. Pályája végén autópálya előkészítéssel és országos közútfejlesztési beruházások koordinálásával foglalkozott. Munkáját Baross Gábor díjjal honorálták.

Voloscsuk Antal

Oklevél száma: 79/1974., kelte: 1974.június 19.

1974-1979: Győri Közúti Építő Vállalatnál út- és mélyépítési művezető.

1979-től áthelyezéssel a Soproni Köztisztasági és Útkarbantartó Vállalathoz kerül, termelés előkészítő, útépítési művezető majd útkarbantartási részlegvezető munkakörben alkalmazták. Közben létrehozott egy VGMK-t, a Panoráma Út- és Rekultiváció Tervező VGMK-ban ügyvezető munkakört is betöltött. 1996-tól az előző vállalat jogutódjánál az STKH Sopron és Térsége Környezetvédelmi és Hulladékgazdálkodási Kft-nél környezetvédelmi, munkavédelmi és tűzvédelmi előadóként dolgozott 2009. évi nyugdíjba vonulásáig.

